

ПРОТОКОЛ

№ 60

София, 24.03.2021 година

Днес, 24.03.2021 г. от 10:21 ч. се проведе закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) в пълен състав, ръководено от Владко Владимиров – за председател, съгласно Заповед № 3-ОХ-14/23.03.2021 г.

На заседанието присъстваха членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитоновна, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова и главният секретар Росица Тоткова (без право на глас).

На заседанието присъстваха И. Касчиев – главен директор на главна дирекция „Водоснабдителни и канализационни услуги“, С. Димова – началник на отдел „Цени и бизнес планове-водоснабдителни и канализационни услуги“ и експерти на КЕВР.

Изпълняващият функциите на председател Владко Владимиров установи, че няма възражения по проекта за дневен ред и няма други предложения, както и няма правни пречки за провеждане на заседанието, което протече при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Доклад с вх. № Е-Дк-318 от 18.03.2021 г. и проект на решение относно установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 13- на електрически централи с фотоволтаични модули до 30 kWp.– 576,50 лв./MWh.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Ана Иванова, Силвия Петрова, Деница Лефтерова и Димитър Дуевски

2. Доклад с вх. № Е-Дк-319 от 18.03.2021 г. и проект на решение относно установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. I.11 - за фотоволтаични електрически централи, с обща инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии.– 369,08 лв./MWh.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Ана Иванова, Силвия Петрова, Деница Лефтерова и Димитър Дуевски

3. Доклад с вх. № Е-Дк-320 от 18.03.2021 г. и проект на решение относно установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. I.14 - за фотоволтаични електрически централи, с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.– 284,18 лв./MWh.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Ана Иванова, Силвия Петрова, Деница Лефтерова и Димитър Дуевски

4. Доклад с вх. № Е-Дк-321 от 18.03.2021 г. и проект на решение относно установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. I.35 – за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия – 447,43 лв./MWh.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Ана Иванова, Силвия Петрова, Деница Лефтерова и Димитър Дуевски

5. Доклад с вх. № Е-Дк-322 от 18.03.2021 г. и проект на решение относно установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 11 – за електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp.– 760,48 лв./MWh.

Работна група: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Ивайло Александров, Ана Иванова, Силвия Петрова, Деница Лефтерова и Димитър Дуевски

6. Доклад с вх. № Е-Дк-323 от 18.03.2021 г. относно заявление с вх. № ДООИ-14 от 09.03.2021 г. за достъп до обществена информация

Докладват: Пламен Младеновски, Елена Маринова, Благовест Балабанов, Мария Ценкова, Силвия Петрова

7. Доклад с вх. № В-Дк-83 от 19.03.2021 г. относно указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г. и проект на акт.

Работна група по Заповед №3-В-4 от 16.02.2021 г.: Ивайло Касчиев, Елена Маринова, Силвия Маринова, Румяна Костова, Лолита Косева, Ани Вучкова-Гюрова, Василена Иванова, Росица Желязкова, Стефан Якимов, Мая Кожухарова, Йовка Велчева, Надежда Иванова, Ненко Ненков

8. Доклад с вх. № В-Дк-84 от 19.03.2021 г. относно избор на метод за ценово регулиране за сектор ВиК през следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.

Работна група по Заповед №3-В-4 от 16.02.2021 г.: Ивайло Касчиев, Елена Маринова, Силвия Маринова, Румяна Костова, Лолита Косева, Ани Вучкова-Гюрова, Василена Иванова, Росица Желязкова, Стефан Якимов, Мая Кожухарова, Йовка Велчева, Надежда Иванова, Ненко Ненков

9. Доклад с вх. № В-Дк-85 от 19.03.2021 г. относно указания по прилагане на Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г. и проект на акт.

Работна група по Заповед №З-В-4 от 16.02.2021 г.: Ивайло Касчиев, Елена Маринова, Силвия Маринова, Румяна Костова, Лолита Косева, Ани Вучкова-Гюрова, Василена Иванова, Росица Желязкова, Стефан Якимов, Мая Кожухарова, Йовка Велчева, Надежда Иванова, Ненко Ненков

По т.1. Комисията, след като разгледа фактите и обстоятелствата във връзка с **Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г., установи следното:**

С Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), е установила нетното специфично производство (НСП) на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на ЗИД на ЗЕ.

„Стоекс 2008“ ООД е обжалвало Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 2.13, с която е установено НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), в размер на 1 188 kWh, при определена преференциална цена в размер на 576,50 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули до 30 kWp. Във връзка с подадената жалба е образувано адм. дело № 8974 по описа за 2015 г. на Административен съд София-град (АССГ), по което е постановено Решение № 4247 от 21.06.2018 г. за отмяна на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 2.13.

Решението на АССГ е обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 12354 по описа за 2018 г. С Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на ВАС, Четвърто отделение е оставено в сила Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8974 от 2015 г.

В мотивите на своето решение АССГ е установил, че оспореният акт - Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 2.13, е издаден от компетентен орган. Предвид разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ на КЕВР изрично е възложено да приеме решение, с което да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Следователно, компетентността за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма. АССГ е направил извода, че процесното решение е прието в съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 7, във връзка с ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

АССГ е приел, че решението е незаконосъобразно поради неспазване на установената форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които представляват отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). В тази връзка в мотивите си АССГ посочва, че административният акт следва да съдържа мотиви – фактическите и правни основания за издаването му съгласно изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В конкретния случай в акта липсват фактически основания, въз основа на които да може да се установи по какъв начин е определен размерът на НСП на електрическа енергия по т. 2.13 от решението.

Според АССГ, логическият анализ и тълкуването на разпоредбите на чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), § 17 от ЗИД на ЗЕ и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕВИ сочат, че размерът на НСП на електрическа енергия следва да се установи от КЕВР въз основа на данните за средногодишното

производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, които са послужили за определяне на съответните преференциални цени съгласно решението на КЕВР след приспадане на собствените нужди. В тази връзка АССГ посочва, че нито в оспореното решение, нито в доклад с вх. № Е-Дк-246 от 30.07.2015 г., нито в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР, по т. 13, се посочва какво е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, както и в какъв размер са собствените нужди.

АССГ е установил, че по делото липсват фактически данни и доказателства относно размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на който са определени преференциалните цени съгласно Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР, както и относно обстоятелството дали в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. този размер е установен по начина, посочен в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. Според АССГ, на практика оспореното Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. е изцяло лишено от обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни е установен с него размерът на НСП по т. 2.13, каквито мотиви липсват и в доклада и не могат да се изведат и от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР. В тази връзка АССГ посочва, че дори и да се приеме, че Комисията не провежда разлика между понятията „средногодишна производителност на работа“ и „средногодишна продължителност на работа“ на фотоволтаичните електрически централи (ФТЕЦ) и че двете понятия са идентични, поради което именно данните за средногодишната продължителност на работа на централите, посочени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР, са послужили за установяване на конкретния размер на НСП в процесното решение, остава напълно неясно дали и как са определени собствените нужди на електрическа енергия, които би следвало да се приспаднат от средногодишното производство на електрическа енергия, съгласно формулата по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. АССГ е установил, че собствените нужди не са отразени като стойност, число и размер в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. и в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., като не е посочена методика за определянето им.

На следващо място АССГ излага, че в случая данни за размера и начина, по който са изчислени собствените нужди на ФТЕЦ не могат да се извлекат и от другите документи по преписката. Съдът не е кредитирал като доказателство в тази насока представената справка № 1 към Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. - извлечение от финансов модел, тъй като няма данни от кого, по какъв повод и кога е изготвен самият финансов модел. В тази връзка АССГ е посочил, че Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. не реферират и не се позовават на такъв финансов модел, както и че няма данни и доказателства, че финансовият модел съставлява част от административната преписка по издаване на процесното решение, а и на решението за определяне на преференциалните цени. В допълнение, съдът сочи, че няма доказателства, че съществува такъв финансов модел като документ и че същият е послужил при издаването на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., съответно на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР.

В мотивите на съдебното решение АССГ посочва също, че от приетите по делото писмени доказателства не се доказва, че електронният финансов модел представлява част от административната преписка по издаването на оспореното Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. и на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. С оглед липсата на доказателства за размера на собствените нужди на електрическа енергия, въз основа на който КЕВР е определила преференциалната цена и как същият е установен, според АССГ е невъзможно да се установи по какъв начин в оспореното решение КЕВР е достигнала до посочения размер на НСП в т. 2.13 от Решение № СП - 1 от 31.07.2015 г. Предвид изложеното, съдът е преценил, че не може да бъде извършена проверка за спазване на изискванията на закона относно начина на определяне на НСП съобразно формулата, предвидена § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ.

Поради всичко гореизложено АССГ е приел, че Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. в оспорената му част по т. 2.13, е немотивирано, което представлява неспазване изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и съществено нарушение на

административнопроизводствените правила, тъй като ограничава правото на защита на засегнатите от него лица и пречка съдебния контрол върху неговата материална законосъобразност. Това според съда налага отмяна на решението в оспорената част поради наличието на отменителните основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8974 от 2015 г. е потвърдено с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на ВАС по адм. дело № 12354 от 2018 г., с което съдът е възприел изцяло мотивите в първоинстанционното решение.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК).

С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение, с което АССГ не е решил въпроса по същество, както и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение за установяване на стойностите на НСП вместо отменената т. 2.13 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), като съобрази мотивите на съда. Това налага анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, във връзка с фактите и обстоятелствата по относимото Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., в това число ценообразуващите елементи на преференциалната цена.

Предвид горното и след анализ на относимите факти и обстоятелства КЕВР установи следното:

Изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), създава задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ) по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. За обектите по чл. 24, т. 3 от ЗЕВИ определеното НСП не се прилага (чл. 31, ал. 5, т. 1, предл. 2 от ЗЕВИ).

С § 16, т. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е регламентирана легална дефиниция на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия“ в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди.

Предвид горното, до посочените изменения на ЗЕВИ с оглед на това, че задължението за изкупуване на електрическата енергия от ВИ не е било поставено в зависимост от НСП на електрическа енергия, размерът на същото не е бил изрично посочван от КЕВР в диспозитивите на съответните решения за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ. Предвид изложеното, с § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е предвидено Комисията, в срок до 31.07.2015 г., в съответствие със ЗЕВИ да приеме решение, с което да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон – 24.07.2015 г.

В тази връзка е постановено и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което по т. 2.13 е установено НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени по т. 13 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР при определената цена - 576.50 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули до 30 kWp, в размер на 1 188 kWh.

След отмяната на т. 2.13. от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., за КЕВР отново възниква задължение за установяване на стойностите на НСП. Предвид дефиницията на НСП в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, решението за установяване на НСП има единствено констативен характер, тъй като с него се констатира стойности, заложили в предходни ценови решения на Комисията относно количеството електрическа енергия за група производители на електрическа енергия от ВИ. С решението не се определят нови стойности на НСП към настоящия момент, а се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия, стойности на производителността на съответната група централи и чистото количество за продажба на произведената от съответната група производители електрическа енергия от ВИ. В този смисъл с решението за установяване на НСП се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват, с оглед сключените между крайните снабдители или обществения доставчик и производителите на енергия от ВИ дългосрочни договори за изкупуване на електрическа енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува, не се променя за срока на договора (арг. от чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Предвид изложеното, решението, с което КЕВР установява НСП за групата производители на електрическа енергия от ВИ, се постановява еднократно и е валидно за целия период на действие на договорите, сключени между производителите на енергия от ВИ и съответните енергийни дружества.

Съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, КЕВР следва да установи НСП съгласно начина, дефиниран в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, т.е. Комисията не определя никакъв нов ценообразуващ елемент, а установява стойности, заложили в предходни ценови решения за определяне на преференциални цени, в конкретния случай това е Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР, в частта му по т. 13. В тази връзка следва да се вземе предвид, че решението за установяване на НСП препраща към посоченото ценово решение, в което е определена преференциалната цена на групата производители - електрически централи с фотоволтаични модули до 30 kWp, и в този смисъл няма самостоятелно значение извън него. С решението на КЕВР за установяване на НСП за тази група производители не се изменя нито един от ценообразуващите елементи на цената, която е определена от административния орган с Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., в частта му по т. 13, и не се изменя и цената, по която се изкупува произведената от тази група производители електрическа енергия от ВИ.

Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР е окончателен административен акт, с който завършва производството по определяне на преференциални цени и съдържа правните и фактическите основания за определяне на преференциалните цени, включително посочване на определените от Комисията стойности на ценообразуващите елементи на цените за различните групи производители, посочени в решението. Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., в частта му по т. 13, е в сила, т.е. налице е стабилен законосъобразен административен акт, който е породил своите валидни правни последици, включително по отношение на ценообразуващите елементи.

С Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. по т. 13 ДКЕВР е определила преференциална цена за ФТЕЦ с инсталирана мощност до 30 kWp в размер на 576,50 лв./MWh. Цената е формирана въз основа на конкретни ценообразуващи елементи, посочени в същото решение. Тези ценообразуващи елементи са изчислени чрез изчислителен ценови модел - таблица във формат Excel, отразяваща начина на образуване на цената съгласно нормите на приложимото законодателство, съставена от свързани таблици с посочени изходни данни и конкретните стойности, с формули и връзки между тях, формирали ценообразуващите елементи, въз основа на които са изчислени преференциалните цени, включително заложеното за производство количеството електрическа енергия. Поради това и предвид формулите и връзките между тях в модела, промяната на който и да е конкретен изходен параметър би довела до промяна на съответния ценообразуващ елемент, съответно до различна стойност на определената преференциална цена. В този смисъл само една конкретна стойност на всеки отделен изходен параметър, както и на

ценообразуващ елемент, може да формира определената от ДКЕВР цена с Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., по т. 13. Например: Ако собствените нужди бъдат променени, в резултат ще се изменят заложените нетни количества електрическа енергия и съответно изчислената преференциална цена.

Поради горното и предвид факта, че това ценово решение е в сила, то всяко преразглеждане на неговите ценообразуващи елементи и съответстващите им изходни данни съставлява преразглеждане на административния акт на Комисията, което е недопустимо.

Съгласно дефиницията по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, КЕВР следва да установи НСП въз основа на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно съответното решение за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. В действащия ЗЕВИ към момента на приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., а и към настоящия момент липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“.

По отношение на понятията средногодишна производителност и средногодишна продължителност на работа, е от значение, че изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) е създадо задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от ВИ по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на цена на конкретната група производители, но законодателят не е въвел легална дефиниция на понятието „средногодишна продължителност на работа“. До влизането в сила на посочените изменения на ЗЕВИ, в диспозитива на решенията на Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. С оглед разпоредбите на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, чл. 19а, ал. 1, т. 4 и чл. 19б, ал. 2, т. 2 от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия - НРЦЕЕ, отм. (обн. ДВ, бр. 17 от 2004 г.), при определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, се взема предвид производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси и наличния ресурс на първичния енергиен източник. С оглед изложеното, при определянето на преференциалните цени, в своите решения КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа, при номинално натоварване на инсталацията на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени елементи на ценообразуването. Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. В тази връзка, при изчисляването на всички преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа, в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, която е равна на номиналната през първата година и намаляваща през следващите години.

Изложените по-горе аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от

11.05.2015 г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при номинална мощност).

Критериите, които се отчитат при определяне на преференциалните цени и ценообразуващите елементи са посочени в чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ: видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвращаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата; други експлоатационни разходи.

Всички конкретни източници на информация за определяне на стойности на ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от ФТЕЦ, включително средногодишна продължителност на работа на централите са посочени в мотивите на ценовото решение. В тази връзка по отношение на елемента „средногодишна продължителност на работа“ на ФТЕЦ, в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на Комисията е посочено, че при определяне на годишната производителност на работа на централите са използвани данни от Българската академия на науките (БАН), както и отчетените средно-ефективни стойности за работа на централите в региона. В т. III. „Определяне на цената на електрическата енергия произведена от ФТЕЦ“ от мотивната част на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. подробно са посочени ценообразуващите елементи, формиращи преференциалните цени на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. Полезният технико-икономически живот на активите е определен на 20 години. В решението е посочено, **че средно годишната продължителност на работа на централата е 1 250 часа годишна ангажираност 14.27 %, т.е. 1250 часа/8760 часа годишно. Поради това, средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kWp инсталирана мощност е 1 250 kWh.**

Видно е, че стойностите на средната годишна продължителност на работа на централите при този вид технология и първичен енергиен ресурс, са възприети от анализите, направени на работещите ФТЕЦ, както и информация и анализи, направени от БАН за средната годишна продължителност на работа. Тези стойности са определени като резултат от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на ФТЕЦ. При формирането на преференциалните цени по Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. е отчетена производствената мощност и характеристиките на централите. Нормативно регламентирано задължение е да бъде взета предвид и мощността на инсталацията, която да бъде отчетена при ценообразуването (арг. от чл. 19б, ал. 2, т. 4 от НРЦЕЕ, отм.). С оглед изложеното, при определянето на цените с Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., КЕВР е отчетела като основен елемент НСП на електрическа енергия на съответните групи производители, без понятието да е било легално дефинирано.

По отношение на размера собствени нужди следва да се има предвид, че действащите към момента на приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. разпоредби на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, във връзка с НРЦЕЕ (отм.), не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън нормативно регламентираните ценообразуващи елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси. Както бе посочено по-горе, количеството енергия за собствени нужди представлява част от средногодишното произведено количество електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, поради което по същността си е заложено и се съдържа в него, респективно е взето предвид в ценообразуващите елементи на цената и

съответно е отразено в определената преференциална цена. Следва също да се има предвид, че в действащото законодателство към приемане на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., а и към момента липсва изискване, определена методика или начин за определяне на стойността на собствените нужди, залегнали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ. В този смисъл въпросът е от преценката и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане вида на ВИ, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други според чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ. Предвид изложеното, точният процент и/или съответно количеството електрическа енергия за собствени нужди, не е предмет на изрично посочване в ценовите решения за определяне на преференциални цени, но същите са вземани предвид.

Според § 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ, енергия за собствени нужди е количеството енергия, консумирана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно, всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се консумира при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да се закупува от крайните снабдители и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за хранене на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия.

Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди за централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водоелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите, съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. Следователно, при отчитане на размера на собствените нужди Комисията е взела предвид не само данни за средногодишната продължителност на работа от БАН, при използване на средни стойности за страната, а и съответните технически стандарти. Единият от компонентите на НСП - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, се съдържа в съответните решения на КЕВР за определяне на преференциални цени, а другият компонент – енергията за собствени нужди, представлява част от това производство, поради което по същността си се съдържа в него. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за закупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители.

Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. 13 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. са заложени при определяне на преференциалната цена за тази група производители като 5,00% от средногодишното количество произведена електрическа енергия от тези централи, която КЕВР е преценила, че е необходима при работата на този вид централи за хранене на съоръженията и инсталациите им. Собствените нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди е в съответствие с предвидената в ценовото решение за ФТЕЦ 14,27% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора – характер на природния ресурс. Специфичният климат и климатични особености в България през годината формират рамката по отношение на работата на ФТЕЦ в

България, с която всеки инвеститор е запознат при инвестиране и изграждане на съоръжения от такъв тип. В същото време нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определената мощност от 0,015 MW в рамките на групата ФТЕЦ с инсталирана мощност до 30 kWp. В този смисъл определените 5% собствени нужди от годишното производство 18,75 MWh, или 0,94 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

Прегледът на техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за горепосочената група централи съгласно т. 13 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. е представен в следната таблица:

№	Показатели	Мярка	През първата година - 2011 г.	общо за периода на изкупуване
1	НЕТНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ	MWh	17,81	330,40
2	ОБЩО РАЗХОДИ	хил.лв.	4,85	99,02
	за експлоатационни	хил.лв.	0,45	11,01
	за амортизации	хил.лв.	4,40	88,01
3	ВЪЗВРЪЩАЕМОСТ	хил.лв.	7,53	75,37
4	НЕОБХОДИМИ ГОДИШНИ ПРИХОДИ	хил.лв.	12,38	174,39
5	NPV НА КОЛИЧЕСТВАТА	9,00%	17,81	168,66
6	NPV НА ПРИХОДИТЕ		12,38	97,23
	NPV на експлоатационните разходи		0,45	5,18
	NPV на амортизациите		4,40	43,79
	NPV на възвръщаемостта		7,53	48,26
7	ЦЕНА	лв./MWh	576,50	576,50

Видно от горното, преференциалната цена за електрически централи с фотоволтаични модули до 30 kWp, е формирана при размер на необходимите годишни приходи, който покрива всички разходи, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

Нетното специфично производство е установено въз основа на параметрите за първата година от периода на изкупуване и отразява нетната електрическа енергия в размер на 17,81 MWh след приспаднати собствени нужди в размер на 5,00% или 0,94 MWh, без отчитане деградацията на соларните панели през годините. Общо за периода на изкупуване на електрическа енергия количествата електрическа енергия са в общ размер на 330,40 MWh, като отразяват деградацията на соларните панели. Предвид това, преференциалната цена в размер на 576,50 лв./MWh е формирана като резултат от дисконтираните необходими годишни приходи в размер на 97,23 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 168,66 MWh, изчислени при дисконтов фактор, равен на нормата на възвръщаемост (НВ) $i = 9,00\%$.

Въз основа на горното и при прилагане на начина за установяване на НСП по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, НСП на фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност до 30 kWp по т. 13 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР – 576,50 лв./MWh се изчислява, както следва:

- **0,015 MWp** - инсталирана мощност на фотоволтаична централа, намираща се в диапазона до 30 kWp;
- **1 250 часа** - продължителност от време на номинална работа на инсталацията;
- **14,27%** = 1 250 часа / 8 760 часа - коефициент на ангажираност;

- $18,75 \text{ MWh} = 0,015 * 8\ 760 * 14,27\%$ – брутно произведена електрическа енергия за година - Ебр;
- $5,00\%$ - електрическа енергия за собствени нужди за година;
- $0,94 \text{ MWh} = 18,75 \text{ MWh} * 5,00\%$ - електрическа енергия за собствени нужди за година;
- $17,81 \text{ MWh} = 18,75 \text{ MWh} - 0,94 \text{ MWh}$ - нетна електрическа енергия за година;
- $1\ 187,50 \text{ kWh} = 17,81 \text{ MWh} / 0,015 \text{ MWp}$ - нетно специфично производство.

В тази връзка и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциалната цена за ФТЕЦ с инсталирана мощност до 30 kWp, по т. 13 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР – 576,50 лв./MWh, КЕВР установи НСП на електрическа енергия в размер на 1 188 kWh (1 187,50 kWh), при средногодишна производителност на работа 1 250 kWh при номинална мощност и след приспадане на собствени нужди в размер на 5,00% или 0,94 MWh.

Горното се потвърждава от ценообразуващите елементи и съответните им изходни данни, които по аргументите изложени по-горе, са с единствени конкретни стойности, които се онагледяват от изчислителния ценови модел по т. 13 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. Преференциалната цена от 576,50 лв./MWh е определена за инсталирана мощност 0,015 MWp, при средногодишна продължителност на работа в размер 1 250 часа, годишна ангажираност 14,27%, при размер собствени нужди – 5,00% или 0,94 MWh от брутно годишно производство 18,75 MWh. Установеното НСП електрическа енергия, т.е нетното специфично производство от 1 kWp инсталирана мощност в размер на 1 188 kWh е взето предвид при определяне на преференциалната цена по т. 13 на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с тази технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост. Стойността на НСП позволява на съответния производител от тази група производители на електрическа енергия от ВИ да формира такъв размер необходими годишни приходи, при който да се обезпечат всички разходи, нужни за покриване на произведените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

Установеният размер на НСП на база на определената преференциална цена по т. 13 от Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. не променя, нито намалява утвърдените с ценовото решение приходи, необходими на съответното енергийното дружество, попадащо в тази група производители, за покриване на разходите му, включително инвестиционните, както и за осигуряване на нормата на възвръщаемост, определена в ценовото решение на Комисията. При реалното прилагане на определените от Комисията преференциални цени всеки инвеститор има възможност да постигне различна доходност в зависимост от индивидуалното управление на инвестиционния проект.

Изказвания по т.1.:

Докладва А. Иванова. Докладът е във връзка с установяване на нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. в частта му по т.13 - за групата електрически централи с фотоволтаични модули до 30 kWp и при преференциална цена 576,50 лв./MWh. С Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., на основание § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, Комисията е установила НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени до влизането в сила на ~~наеоченото~~ посоченото изменение, а именно от 24.07.2015 г.

„Стокс 2008“ ООД е обжалвало Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 2.13, с която е установено НСП в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г., в размер на 1 188 kWh, при преференциална цена 576,50 лв./MWh. Въз основа на подадената жалба е образувано адм. производство, с което Административен съд София-град, е отменил решението на КЕВР в частта му по т. 2.13.

Решението е обжалвано с касационна жалба, въз основа на което ВАС се е произнесъл и е оставил в сила решението на АССг. Мотивите на АССг са, че решението е незаконосъобразно, немотивирано, липсват данни за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни Комисията е стъпила и се е произнесла със съответните стойности при установяването на НСП за процесната група централи. След отмяната на процесната точка за Комисията възниква задължение отново да се произнесе, като спазва указанията на съда и съответно се съобрази с фактите и обстоятелствата, прилежащи към момента на приемане с Решение № СП-1 от 2015 г., както и ~~с фактите и обстоятелствата, прилежащи към момента на приемане~~ на Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г.

Предвид начина на дефиниране на НСП в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, Комисията е съобщила двата основни елемента, участващи при структурирането на НСП, а именно: средна годишна производителност/средногодишна продължителност на работа и размера на собствените нужди. В тази връзка се налага анализ на фактите и обстоятелствата, отнасящи се до формирането, размера и стойностите на ценообразуващите елементи, ~~и~~ респективно цената. А. Иванова посочи, че не е променен нито един от ценообразуващите елементи и съответно не е променена и стойността на преференциалната цена. Изменението на конкретната разпоредба с §17 създава задължение на Комисията като еднократно действие да установи размера на НСП, което има единствено ~~което има~~ констативен характер, т.е. то не задължава Комисията да променя никакви ценообразуващи елементи и преференциалната цена, а единствено да установи фактите, обстоятелствата и стойностите от предходни ценови решения. В тази връзка Комисията подробно е посочила в табличен вид елементите на цената, как е формирана преференциалната цена, както и подробно са посочени стойностите и параметрите на начина на установяване на НСП, съгласно изискванията на § 1, т. 29 от ЗЕВИ.

Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката, във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София-град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 от 2018 г., работната група предлага на Комисията да обсъди и вземе следните решения:

1. Да приеме доклада на работната група;
2. Да приеме решение за установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР, по т. 13 - за електрически централи с фотоволтаични модули до 30 kWp.

А. Иванова прочете и диспозитива от проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на

електрическа енергия в размер на 1 188 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР, в частта по т. 13, е определена преференциална цена в размер на 576,50 лв./MWh за електрически централи с фотоволтаични модули до 30 kWp.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 188 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР, в частта по т. 13, е определена преференциална цена в размер на 576,50 лв./MWh за електрически централи с фотоволтаични модули до 30 kWp.

В заседанието по **точка първа** участват Владко Владимиров - изпълняващ функциите на председател и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Хаританова, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова.

Решението е взето със **седем гласа „за“** (Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Хаританова – за, Димитър Кочков - за и Пенка Трендафилова – за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Хаританова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.2. Комисията, след като разгледа фактите и обстоятелствата във връзка с **Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г., установи следното:**

С Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), е установила нетното специфично производство (НСП) на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на ЗИД на ЗЕ.

„Дигео“ ЕООД е обжалвало Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 4.9, с която е установено НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. I.11 от Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), в размер на 1 188 kWh, при определена преференциална цена в размер на 369,08 лв./MWh, без ДДС, за фотоволтаични електрически централи (ФЕЦ), с обща инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или

електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии. Във връзка с подадената жалба е образувано адм. дело № 8974 по описа за 2015 г. на Административен съд София-град (АССГ), по което е постановено Решение № 4247 от 21.06.2018 г. за отмяна на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 4.9.

Решението на АССГ е обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 12354 по описа за 2018 г. С Решение № 2610 от 21.02.2019 г. по адм. дело № 12354 от 2018 г. ВАС е оставил в сила Решение № № 4247 от 21.06.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8974 от 2015 г.

В мотивите на своето решение АССГ е установил, че оспореният акт - Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 4.9, е издаден от компетентен орган, предвид разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, КЕВР да приеме решение, с което да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Следователно, компетентността за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма. АССГ е направил извода, че процесното решение е прието в съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 7, във връзка с ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

АССГ е приел, че решението е незаконосъобразно поради неспазване на установената форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които представляват отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). В тази връзка в мотивите си АССГ посочва, че административният акт следва да съдържа мотиви – фактическите и правни основания за издаването му съгласно изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В конкретния случай според съда в акта липсват фактически основания, въз основа на които да може да се установи по какъв начин е определен размерът на НСП на електрическа енергия по т. 4.9 от решението.

Според АССГ, логическият анализ и тълкуването на разпоредбите на чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), § 17 от ЗИД на ЗЕ и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕВИ сочат, че размерът на НСП на електрическа енергия следва да се установи от КЕВР въз основа на данните за средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, които са послужили за определяне на съответните преференциални цени съгласно решението на КЕВР след приспадане на собствените нужди. В тази връзка АССГ посочва, че нито в оспореното решение, нито в доклад с вх. № Е-Дк-246 от 30.07.2015 г., нито в Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР се посочва какво е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, както и в какъв размер са собствените нужди.

АССГ е установил, че по делото липсват фактически данни и доказателства относно размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на който са определени преференциалните цени съгласно Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР, както и относно обстоятелството дали в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. този размер е установен по начина, посочен в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. Според АССГ, на практика оспореното Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. е изцяло лишено от обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни е установен с него размерът на НСП по т. 4.9, каквито мотиви липсват и в доклада и не могат да се изведат и от Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР. АССГ посочва, че дори и да се приеме, че Комисията не провежда разлика между понятията „средногодишна производителност на работа“ и „средногодишна продължителност на работа“ на ФЕЦ и че двете понятия са идентични, поради което именно данните за средногодишната продължителност на работа на централите, посочени в Решение № Ц-018 от 28.06.2012г. на ДКЕВР, са послужили за установяване на конкретния размер на НСП в процесното решение, остава напълно неясно дали и как са определени собствените нужди на електрическа енергия, които би следвало да се приспадат от средногодишното производство на електрическа енергия, съгласно

формулата по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. АССГ е установил, че собствените нужди не са отразени като стойност, число и размер в Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. и в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., като не е посочена методика за определянето им.

На следващо място, АССГ излага, че в случая данни за размера и начина, по който са изчислени собствените нужди на ФЕЦ не могат да се извлекат и от другите документи по преписката. Съдът не е кредитирал като доказателство в тази насока представените справки към Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., тъй като няма данни, че тези справки са част от административните преписки по издаване на процесното решение и на Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. В тази връзка АССГ е направил извод, че не са налице основания да се приеме, че данните в представените справки не могат да заместят липсата на фактически основания в оспорения акт и да се считат за мотиви, съдържащи се в друг документ, изходящ от административния орган. С оглед липсата на доказателства за размера на собствените нужди на електрическа енергия, въз основа на който КЕВР е определила преференциалната цена и как същият е установен, според АССГ е невъзможно да се установи по какъв начин в оспореното решение КЕВР е достигнала до посочения размер на НСП в т. 4.9 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. Предвид изложеното, съдът е преценил, че не може да бъде извършена проверка за спазване на изискванията на закона относно начина на определяне на НСП съобразно формулата, предвидена § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ.

Поради всичко гореизложено АССГ е приел, че Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. в оспорената му част по т. 4.9, е немотивирано, което представлява неспазване изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като ограничава правото на защита на засегнатите от него лица и пречатства съдебния контрол върху неговата материална законосъобразност. Това според съда налага отмяна на решението в оспорената част поради наличието на отменителните основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8974 от 2015 г. е потвърдено с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на ВАС по адм. дело № 12354 от 2018 г., с което съдът е възприел изцяло мотивите в първоинстанционното решение.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК).

С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение, с което АССГ не е решил въпроса по същество, както и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение за установяване на стойностите на НСП вместо отменената т. 4.9 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), като съобрази мотивите на съда. Това налага анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, във връзка с фактите и обстоятелствата при приемане на относимото Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., в това число ценообразуващите елементи на преференциалната цена.

Предвид горното и след анализ на относимите факти и обстоятелства КЕВР установи следното:

Изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), създава задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ) по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. За обектите по чл. 24, т. 3 от ЗЕВИ

определеното НСП не се прилага (чл. 31, ал. 5, т. 1, предл. 2 от ЗЕВИ).

С § 16, т. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е регламентирана легална дефиниция на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия“ в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди.

Предвид горното, до посочените изменения на ЗЕВИ с оглед на това, че задължението за изкупуване на електрическата енергия от ВИ не е било поставено в зависимост от НСП на електрическа енергия, размерът на същото не е бил изрично посочван от КЕВР в диспозитивите на съответните решения за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ. Предвид изложеното, с § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е предвидено Комисията, в срок до 31.07.2015 г., в съответствие със ЗЕВИ да приеме решение, с което да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон – 24.07.2015 г.

В тази връзка е постановено и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което по т. 4.9 е установено НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени по I.11 от Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР при определената цена 369,08 лв./MWh, без ДДС, за ФЕЦ, с обща инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии, в размер на 1 188 kWh.

След отмяната на т. 4.9 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., за КЕВР отново възниква задължение за установяване на стойностите на НСП. Предвид дефиницията на НСП в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, решението за установяване на НСП има единствено констативен характер, тъй като с него се констатира стойности, заложи в предходни ценови решения на Комисията относно количеството електрическа енергия за група производители на електрическа енергия от ВИ. С решението не се определят нови стойности на НСП към настоящия момент, а се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия, стойности на производителността на съответната група централи и чистото количество за продажба на произведената от съответната група производители електрическа енергия от ВИ. В този смисъл с решението за установяване на НСП се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват, с оглед сключените между крайните снабдители или обществения доставчик и производителите на енергия от ВИ дългосрочни договори за изкупуване на електрическа енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува, не се променя за срока на договора (арг. от чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Предвид изложеното, решението, с което КЕВР установява НСП за групата производители на електрическа енергия от ВИ, се постановява еднократно и е валидно за целия период на действие на договорите, сключени между производителите на енергия от ВИ и съответните енергийни дружества.

Съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, КЕВР следва да установи НСП съгласно начина, дефиниран в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, т.е. Комисията не определя никакъв нов ценообразуващ елемент, а установява стойности, заложи в предходни ценови решения за определяне на преференциални цени, по които крайните снабдители и общественият доставчик изкупуват електрическа енергия, произведена от ВИ. Решението за установяване на НСП касае определената по т. I.11 от Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР цена, т.е. препраща към ценовото решение, в което е определена преференциалната цена на групата производители - ФЕЦ, с обща инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии, и в този смисъл няма

самостоятелно значение извън посоченото ценово решение. С решението на КЕВР за установяване на НСП за тази група производители не се изменя нито един от ценообразуващите елементи на цената, нито размерът на цената, която е определена от административния орган, в случая с Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., в частта му по т. I.11.

Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР е окончателен административен акт, с който завършва производството по определяне на преференциални цени и съдържа правните и фактическите основания за определяне на преференциалните цени, включително посочване на определените от Комисията стойности на ценообразуващите елементи на цените за различните групи производители, посочени в решението. Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., в частта му по т. I.11, е в сила, т.е. налице е стабилен законосъобразен административен акт, който е породил своите валидни правни последици, включително по отношение на ценообразуващите елементи.

С Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., в частта му по т. I.11 ДКЕВР е определила преференциална цена за ФЕЦ, с обща инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии в размер на 369,08 лв./MWh, без ДДС. Цената е формирана въз основа на конкретни ценообразуващи елементи, посочени в същото решение. Тези ценообразуващи елементи са изчислени чрез изчислителен ценови модел - таблица във формат Excel, отразяваща начина на образуване на цената съгласно нормите на приложимото законодателство, съставена от свързани таблици с посочени изходни данни и конкретните стойности, с формули и връзки между тях, формирали ценообразуващите елементи, въз основа на които са изчислени преференциалните цени, включително заложеното за производство количество електрическа енергия. Поради това и предвид формулите и връзките между тях в модела, промяната на който и да е конкретен изходен параметър би довела до промяна на съответния ценообразуващ елемент, съответно до различна стойност на определената преференциална цена. В този смисъл само една конкретна стойност на всеки отделен изходен параметър, както и на ценообразуващ елемент, може да формира определената от КЕВР цена с Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., в частта му по т. I.11. Например: Ако собствените нужди бъдат променени, в резултат ще се изменят заложените нетни количества електрическа енергия и съответно изчислената преференциална цена.

Поради горното и предвид факта, че това ценово решение е в сила, то всяко преразглеждане на неговите ценообразуващи елементи и съответстващите им изходни данни съставлява преразглеждане на административния акт на Комисията, което е недопустимо.

Съгласно дефиницията по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, КЕВР следва да установи НСП въз основа на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно съответното решение за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. Следва да се има предвид, че в действащия ЗЕВИ към момента на приемане на Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., а и към настоящия момент липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“.

По отношение на понятията средногодишна производителност и средногодишна продължителност на работа, следва да се има предвид, че изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) е създадо задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от ВИ по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на цена на конкретната група производители, но законодателят не е въвел легална дефиниция на понятието „средногодишна продължителност на работа“. До влизането в сила на посочените

изменения на ЗЕВИ, в диспозитива на решенията на Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. С оглед разпоредбите на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ и чл. 19а, ал. 1, т. 4 и чл. 19б, ал. 2, т. 2 от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия - НРЦЕЕ, отм. (обн. ДВ, бр. 17 от 2004 г.), при определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, се взема предвид производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник.

С оглед изложеното, при определянето на преференциалните цени, в своите решения КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа при номинално натоварване на инсталацията на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени елементи на ценообразуването. Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. В тази връзка, при изчисляването на всички преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, която е равна на номиналната през първата година и намаляваща през следващите години. Изложените по-горе аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от 11.05.2015 г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при номинална мощност).

Критериите, които се отчитат при определяне на преференциалните цени и ценообразуващите елементи са посочени в чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ: видът на ВИ, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвращаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата; други експлоатационни разходи.

Всички конкретни източници на информация за определяне на стойности за ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от ФЕЦ, включително средногодишна продължителност на работа на централите, са посочени в мотивите на ценовото решение. В тази връзка по отношение на елемента „средногодишна продължителност на работа“ на ФЕЦ, в Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на Комисията е посочено, че при определяне на годишната производителност на работа на централите са използвани данни от Българската академия на науките (БАН), както и отчетените средно-ефективни стойности за работа на централите в региона. В т. III. „Определяне на цената на електрическата енергия произведена от фотоволтаични електрически централи“ от мотивната част на Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. подробно са посочени ценообразуващите елементи, формиращи

преференциалните цени на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. Полезният технико-икономически живот на активите е определен на 20 години. В решението е посочено, че **средно годишната продължителност на работа на централата е 1 250 часа годишна ангажираност – 14,27%, т.е. 1250 часа/8760 часа годишно. Поради това средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kWp инсталирана мощност е 1250 kWh.**

Видно е, че стойностите на средната годишна продължителност на работа на централите при този вид технология и първичен енергиен ресурс, са възприети от анализите, направени на работещите ФЕЦ, както и информация и анализи, направени от БАН за средната годишна продължителност на работа. Тези стойности са определени като резултат от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на ФЕЦ. При формирането на преференциалните цени по Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. е отчетена производствената мощност и характеристиките на централите. Нормативно регламентирано задължение е да бъде взета предвид и мощността на инсталацията, която да бъде отчетена при ценообразуването (арг. от чл. 19б, ал. 2, т. 4 от НРЦЕЕ, отм.). С оглед изложеното, при определянето на цените с Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., ДКЕВР е отчетела като основен елемент нетното специфично производство на електрическа енергия на съответните групи производители, без понятието НСП да е било легално дефинирано.

По отношение на размера собствени нужди следва да се има предвид, че действащите към момента на приемане на Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. разпоредби на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, във връзка с НРЦЕЕ (отм.), не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън нормативно регламентираните ценообразуващи елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси. Както бе посочено по-горе, количеството енергия за собствени нужди представлява част от средногодишното произведено количество електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, поради което по същността си е заложено и се съдържа в него, респективно е взето предвид в ценообразуващите елементи на цената и съответно е отразено в определената преференциална цена. В изпълнение на законите си правомощия КЕВР определя преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ по групи производители съобразно съответните нормативноустановени критерии, но не определя индивидуално приложима цена за конкретен производител. В тази връзка размерът на собствените нужди като част от средногодишното производство на електрическа енергия, отчита размерът на собствените нужди на съответната група производители, а не индивидуалните собствени нужди на отделни производители на електрическа енергия от ВИ.

Следва също да се има предвид, че в действащото законодателство към приемане на Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., а и към момента липсва изискване, определена методика или начин за определяне на стойността на собствените нужди, залежали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ. В този смисъл въпросът е от преценката и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане вида на ВИ, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други според чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ. Предвид изложеното, точният процент и/или съответно количеството електрическа енергия за собствени нужди, не е предмет на изрично посочване в ценовите решения за определяне на преференциални цени, но същите са вземани предвид.

Според § 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ, енергия за собствени нужди е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно, всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се потребява при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да

се закупува от крайните снабдители и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за захранване на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия.

Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди за централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. Следователно, при отчитане на размера на собствените нужди Комисията е взела предвид не само данни за средногодишната продължителност на работа от БАН, при използване на средни стойности за страната, а и съответните технически стандарти. Единият от компонентите на НСП - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, се съдържа в съответните решения на КЕВР за определяне на преференциални цени, а другият компонент – енергията за собствени нужди, представлява част от това производство, поради което по същността си се съдържа в него. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители.

Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. I.11 от Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. са заложени при определяне на преференциалната цена за тази група производители като 5,00% от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи, която КЕВР е преценила, че е необходима при работата на този вид централи за захранване на съоръженията и инсталациите им. Собствените нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди е в съответствие с предвидената в ценовото решение за ФЕЦ 14,27% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора – характер на природния ресурс. Специфичният климат и климатични особености в България през годината формират рамката по отношение на работата на ФЕЦ в България, с която всеки инвеститор е запознат при инвестиране и изграждане на съоръжения от такъв тип. В същото време нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определената мощност от 0,1 MWp в рамките на групата ФЕЦ, с обща инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии. В този смисъл определените 5,00% собствени нужди от годишното производство или 6,25 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

Прегледът на техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за горепосочената група централи съгласно т. I.11 от Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. е представен в следната таблица:

№	Показатели	Мярка	През първата година – 2012 г.	общо за периода на изкупуване
1	НЕТНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ	MWh	118,75	2 202,65
2	ОБЩО РАЗХОДИ	хил.лв.	23,90	490,96
	за експлоатационни	хил.лв.	3,02	73,36
	за амортизации	хил.лв.	20,88	417,60
3	ВЪЗВРЪЩАЕМОСТ	хил.лв.	27,80	278,35
4	НЕОБХОДИМИ ГОДИШНИ ПРИХОДИ	хил.лв.	51,70	769,31
5	NPV НА КОЛИЧЕСТВАТА	7,00%	118,75	1 274,48
6	NPV НА ПРИХОДИТЕ		51,70	470,4
	NPV на експлоатационните разходи		3,02	39,80
	NPV на амортизацията		20,88	236,69
	NPV на възвръщаемостта		27,80	193,92
7	ЦЕНА	лв./MWh	369,08	369,08

Видно от горното, преференциалната цена за ФЕЦ, с обща инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии, е формирана при размер на необходимите годишни приходи, който покрива всички разходи, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

НСП е установено въз основа на параметрите за първата година от периода на изкупуване и отразява нетната електрическа енергия в размер на 118,75 MWh след приспаднати собствени нужди в размер на 5,00% или 6,25 MWh, без отчитане деградацията на соларните панели през годините. Общо за периода на изкупуване на електрическата енергия количествата електрическа енергия са в размер на 2 202,65 MWh, като отразяват деградацията на соларните панели. Поради това, преференциалната цена от 369,08 лв./MWh е формирана като резултат от дисконтираните необходими годишни приходи в размер на 470,4 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 1 274,48 MWh, изчислени при дисконтов фактор, равен на нормата на възвръщаемост $i = 7,00\%$.

Въз основа на горното и при прилагане на начина за установяване на НСП по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, НСП на ФЕЦ, с обща инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии по т. I.11 от Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР – 369,08 лв./MWh се изчислява, както следва:

- 0,1 MWp – инсталирана мощност на ФЕЦ, намираща се в диапазона над 30 kWp до 200 kWp включително, изградена върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии;
- 1 250 часа - продължителност от време на номинална работа на инсталацията;
- $14,27\% = 1\ 250\ \text{часа} / 8\ 760\ \text{часа}$ - коефициент на ангажираност;
- $125\ \text{MWh} = 0,1 * 8\ 760 * 14,27\%$ - брутно произведена електрическа енергия за година - Ебр;
- 5,00% - електрическа енергия за собствени нужди за година;
- $6,25\ \text{MWh} = 125\ \text{MWh} * 5,00\%$ - електрическа енергия за собствени нужди за

година;

- 118,75 MWh = 125 MWh - 6,25 MWh - нетна електрическа енергия за година ;
- 1 187,50 kWh = 118,75 MWh/0,1 MWp - нетно специфично производство.

В тази връзка и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциална цена за ФЕЦ с инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии по т. I.11 от Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР – 369,08 лв./MWh, без ДДС, КЕВР установи НСП на електрическа енергия в размер на 1 188 kWh (1 187,50 kWh), при средногодишна производителност на работа 125 MWh при номинална мощност и след приспадане на собствени нужди в размер на 5,00% или 6,25 MWh.

Горното се потвърждава от ценообразуващите елементи и съответните им изходни данни, които по аргументите, изложени по-горе, са с единствени конкретни стойности, които се онагледяват от изчислителния ценови модел по т. I.11 от Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. Преференциалната цена от 369,08 лв./MWh, без ДДС е определена при средногодишна продължителност на работа в размер 1 250 часа, годишна ангажираност 14,27%, при размер собствени нужди – 5,00% или 6,25 MWh от брутното годишно производство от 125 MWh.

Установеното НСП в размер на 1 188 kWh е взето предвид при определяне на преференциалната цена по т. I.11 на Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г., която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с тази технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост. Стойността на НСП позволява на съответния производител от тази група производители на електрическа енергия от ВИ да формира такъв размер необходими годишни приходи, при който да се обезпечат всички разходи, нужни за покриване на произведените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

Установеният размер на НСП на база на определената преференциална цена по т. I.11 от Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. не променя, нито намалява утвърдените с ценовото решение приходи, необходими на съответното енергийното дружество, попадащо в тази група производители, за покриване на разходите му, включително инвестиционните, както и за осигуряване на нормата на възвръщаемост, определена в ценовото решение на Комисията. При реалното прилагане на определените от Комисията преференциални цени всеки инвеститор има възможност да постигне различна доходност в зависимост от индивидуалното управление на инвестиционния проект.

Изказания по т.2.:

Докладва А. Иванова. Докладът е във връзка с установяване на нетно специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. в частта му по I.11. - за фотоволтаични електрически централи, с обща инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии, при преференциална цена от 369,08 лв./MWh. Основанието отново е същото - §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, въз основа на което Комисията се е произнесла с Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. В случая жалбоподател е дружеството „Дигео“ ЕООД, което обжалва Решение № СП-1 от 2015 г., в частта по т.4.9, въз основа на което в тази точка е установен размер на НСП в размер на 1 188 kWh, при преференциална цена 369,08 лв./MWh, без ДДС, за процесната група централи. Въз основа на подадената жалба е образувано административно производство пред Административен съд София-град, въз основа на което съдът се е произнесъл с

решение за отмяна на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 4.9. Решението е обжалвано с касационна жалба пред ВАС. Същият се е произнесъл, като изцяло е възприел мотивите на първоинстанционното решение на АССг. Мотивите на съда отново са, че липсват данни и доказателства за стойностите по отношение на установяването на НСП. Съдът счита, че решението в тази му част е немотивирано, незаконосъобразно и в тази връзка за Комисията отново възниква задължение при съобразяване на обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на Решение № СП-1 от 2015 г. и процесното Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. за процесната група централи, да се произнесе, като извърши преглед на техническите и икономическите параметри. Това е направено. Посочени са стойностите на цената и ценообразуващите елементи. Също така съгласно дефиницията на §1, т.29 от ДР на ЗЕВИ подробно са посочени елементите и стойностите, съгласно начина, дефиниран в нормативната ~~уредба~~ база за установяване на посочения размер НСП. Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София-град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 от 2018 г., работната група предлага на Комисията да обсъди и вземе следните решения:

1. Да приеме доклада на работната група;

2. Да приеме решение за установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР, в частта му по т. I.11 - за фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии.

А. Иванова прочете и диспозитива от проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 188 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР, в частта по т. I.11, е определена преференциална цена в размер на 369,08 лв./MWh за фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни

разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 188 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР, в частта по т. I.11, е определена преференциална цена в размер на 369,08 лв./MWh за фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии.

В заседанието по **точка втора** участват Владко Владимиров - изпълняващ функциите на председател и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова.

Решението е взето със **седем гласа „за“** (Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за, Димитър Кочков - за и Пенка Трендафилова – за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.3. Комисията, след като разгледа фактите и обстоятелствата във връзка с **Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г., установи следното:**

С Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), е установила нетното специфично производство (НСП) на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на ЗИД на ЗЕ.

„Стоекс 2008“ ООД е обжалвало Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 6.13, с която е установено НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. I.14 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), в размер на 1 330 kWh, при определена преференциална цена в размер на 284,18 лв./MWh, без ДДС, за фотоволтаични електрически централи (ФЕЦ), с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Във връзка с подадената жалба е образувано адм. дело № 8974 по описа за 2015 г. на Административен съд София-град (АССГ), по което е постановено Решение № 4247 от 21.06.2018 г. за отмяна на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР,

в частта му по т. 6.13.

Решението на АССГ е обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 12354 по описа за 2018 г. С Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на ВАС, Четвърто отделение по адм. дело № 12354 от 2018 г. е оставено в сила Решение № № 4247 от 21.06.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8974 от 2015 г.

В мотивите на своето решение АССГ е установил, че оспореният акт - Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 6.13, е издаден от компетентен орган, предвид разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ на КЕВР да приеме решение, с което да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Следователно, компетентността за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма. АССГ е направил извода, че процесното решение е прието в съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 7, във връзка с ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

АССГ е приел, че решението е незаконосъобразно поради неспазване на установената форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които представляват отменителни основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). В тази връзка в мотивите си АССГ посочва, че административният акт следва да съдържа мотиви – фактическите и правни основания за издаването му съгласно изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В конкретния случай в акта липсват фактически основания, въз основа на които да може да се установи по какъв начин е определен размерът на НСП на електрическа енергия по т. 6.13 от решението.

Според АССГ, логическият анализ и тълкуването на разпоредбите на чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), § 17 от ЗИД на ЗЕ и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕВИ сочат, че размерът на НСП на електрическа енергия следва да се установи от КЕВР въз основа на данните за средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, които са послужили за определяне на съответните преференциални цени съгласно решението на КЕВР след приспадане на собствените нужди. В тази връзка АССГ посочва, че нито в оспореното решение, нито в доклад с вх. № Е-Дк-246 от 30.07.2015 г., нито в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, по т. I.14, се посочва какво е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, както и в какъв размер са собствените нужди.

АССГ е установил, че по делото липсват фактически данни и доказателства относно размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на който са определени преференциалните цени съгласно Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, както и относно обстоятелството дали в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. този размер е установен по начина, посочен в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. Според АССГ, на практика оспореното Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. е изцяло лишено от обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни е установен с него размерът на НСП по т. 6.13, каквито мотиви липсват и в доклада и не могат да се изведат и от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР. В тази връзка АССГ посочва, че дори и да се приеме, че Комисията не провежда разлика между понятията „средногодишна производителност на работа“ и „средногодишна продължителност на работа“ на ФЕЦ и че двете понятия са идентични, поради което именно данните за средногодишната продължителност на работа на централите, посочени в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, са послужили за установяване на конкретния размер на НСП в процесното решение, остава напълно неясно дали и как са определени собствените нужди на електрическа енергия, които би следвало да се приспадат от средногодишното производство на електрическа енергия, съгласно формулата по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. АССГ е установил, че собствените нужди не са отразени като стойност, число и размер в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. и в Решение №

СП-1 от 31.07.2015 г., като не е посочена методика за определянето им.

На следващо място АССГ излага, че в случая данни за размера и начина, по който са изчислени собствените нужди на ФЕЦ не могат да се извлекат и от другите документи по преписката. Съдът не е кредитирал като доказателство в тази насока представените справки към Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., тъй като няма данни, че тези справки са част от административните преписки по издаване на процесното решение и на Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. В тази връзка АССГ е направил извод, че не са налице основания да се приеме, че данните в представените справки не могат да заместят липсата на фактически основания в оспорения акт и да се считат за мотиви, съдържащи се в друг документ, изходящ от административния орган. С оглед липсата на доказателства за размера на собствените нужди на електрическа енергия, въз основа на който КЕВР е определила преференциалната цена и как същият е установен, според АССГ е невъзможно да се установи по какъв начин в оспореното решение КЕВР е достигнала до посочения размер на НСП в т. 6.13 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. Предвид изложеното, съдът е преценил, че не може да бъде извършена проверка за спазване на изискванията на закона относно начина на определяне на НСП съобразно формулата, предвидена § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ.

Поради всичко гореизложено АССГ е приел, че Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. в оспорената му част по т. 6.13, е немотивирано, което представлява неспазване изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като ограничава правото на защита на засегнатите от него лица и пречатства съдебния контрол върху неговата материална законосъобразност. Това според съда налага отмяна на решението в оспорената част поради наличието на отменителните основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8974 от 2015 г. е потвърдено с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на ВАС по адм. дело № 12354 от 2018 г., с което съдът е възприел изцяло мотивите в първоинстанционното решение.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК).

С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение, с което АССГ не е решил въпроса по същество, както и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение за установяване на стойностите на НСП вместо отменената т. 6.13 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), като съобрази мотивите на съда. Това налага анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, във връзка с фактите и обстоятелствата при приемане на относимото Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в това число ценообразуващите елементи на преференциалната цена.

Предвид горното и след анализ на относимите факти и обстоятелства КЕВР установи следното:

Изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), създава задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ) по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. За обектите по чл. 24, т. 3 от ЗЕВИ определеното НСП не се прилага (чл. 31, ал. 5, т. 1, предл. 2 от ЗЕВИ).

С § 16, т. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е регламентирана легална дефиниция на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия“ в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди.

Предвид горното, до посочените изменения на ЗЕВИ с оглед на това, че задължението за изкупуване на електрическата енергия от ВИ не е било поставено в зависимост от НСП на електрическа енергия, размерът на същото не е бил изрично посочван от КЕВР в диспозитивите на съответните решения за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ. Предвид изложеното, с § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е предвидено Комисията, в срок до 31.07.2015 г., в съответствие със ЗЕВИ да приеме решение, с което да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон – 24.07.2015 г.

В тази връзка е постановено и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което по т. 6.13 е установено НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени по т. I.14 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР при определената цена 284,18 лв./MWh, без ДДС, за ФЕЦ, с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, в размер на 1 330 kWh.

След отмяната на т. 6.13 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., за КЕВР отново възниква задължение за установяване на стойностите на НСП. Предвид дефиницията на НСП в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, решението за установяване на НСП има единствено констативен характер, тъй като с него се констатира стойности, заложи в предходни ценови решения на Комисията относно количеството електрическа енергия за група производители на електрическа енергия от ВИ. С решението не се определят нови стойности на НСП към настоящия момент, а се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия, стойности на производителността на съответната група централи и чистото количество за продажба на произведената от съответната група производители електрическа енергия от ВИ. В този смисъл с решението за установяване на НСП се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват, с оглед сключените между крайните снабдители или обществения доставчик и производителите на енергия от ВИ дългосрочни договори за изкупуване на електрическа енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува, не се променя за срока на договора (арг. от чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Предвид изложеното, решението, с което КЕВР установява НСП за групата производители на електрическа енергия от ВИ, се постановява еднократно и е валидно за целия период на действие на договорите, сключени между производителите на енергия от ВИ и съответните енергийни дружества.

Съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, КЕВР следва да установи НСП съгласно начина, дефиниран в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, т.е. Комисията не определя никакъв нов ценообразуващ елемент, а установява стойности, заложи в предходни ценови решения за определяне на преференциални цени, по които крайните снабдители и общественият доставчик изкупуват електрическа енергия, произведена от ВИ. Решението за установяване на НСП касае определената по т. I.14 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР цена, т.е. препраща към ценовото решение, в което е определена преференциалната цена на групата производители - ФЕЦ, с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, и в този смисъл няма самостоятелно значение извън посоченото ценово решение. С решението на КЕВР за установяване на НСП за тази група

производители не се изменя нито един от ценообразуващите елементи на цената, нито цената, която е определена от административния орган, в случая с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в частта му по т. I.14.

Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР е окончателен административен акт, с който завършва производството по определяне на преференциални цени и съдържа правните и фактическите основания за определяне на преференциалните цени, включително посочване на определените от Комисията стойности на ценообразуващите елементи на цените за различните групи производители, посочени в решението. Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в частта му по т. I.14, е в сила, т.е. налице е стабилен законосъобразен административен акт, който е породил своите валидни правни последици, включително по отношение на ценообразуващите елементи.

С Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. по т. I.14 ДКЕВР е определила преференциална цена за ФЕЦ, с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии в размер на 284,18 лв./MWh, без ДДС. Цената е формирана въз основа на конкретни ценообразуващи елементи, посочени в същото решение. Тези ценообразуващи елементи са изчислени чрез изчислителен ценови модел - таблица във формат Excel, отразяваща начина на образуване на цената съгласно нормите на приложимото законодателство, съставена от свързани таблици с посочени изходни данни и конкретните стойности, с формули и връзки между тях, формирали ценообразуващите елементи, въз основа на които са изчислени преференциалните цени, включително заложеното за производство количество електрическа енергия. Поради това и предвид формулите и връзките между тях в модела, промяната на който и да е конкретен изходен параметър би довела до промяна на съответния ценообразуващ елемент, съответно до различна стойност на определената преференциална цена. В този смисъл само една конкретна стойност на всеки отделен изходен параметър, както и на ценообразуващ елемент, може да формира определената от КЕВР цена с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., по т. I.14. Например: Ако собствените нужди бъдат променени, в резултат ще се изменят заложените нетни количества електрическа енергия и съответно изчислената преференциална цена.

Поради горното и предвид факта, че това ценово решение е в сила, то всяко преразглеждане на неговите ценообразуващи елементи и съответстващите им изходни данни съставлява преразглеждане на административния акт на Комисията, което е недопустимо.

Съгласно дефиницията по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, КЕВР следва да установи НСП въз основа на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно съответното решение за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. Следва да се има предвид, че в действащия ЗЕВИ към момента на приемане на Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., а и към настоящия момент липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“.

По отношение на понятията средногодишна производителност и средногодишна продължителност на работа, следва да се има предвид, че изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) е създадо задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от ВИ по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на цена на конкретната група производители, но законодателят не е въвел легална дефиниция на понятието „средногодишна продължителност на работа“. До влизането в сила на посочените изменения на ЗЕВИ, в диспозитива на решенията на Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася

съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. С оглед разпоредбите на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ и чл. 19, ал. 2, т. 2 и чл. 21, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 18.03.2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия - НРЦЕЕ, отм., (обн. ДВ, бр. 33 от 2013 г.) при определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, се взема предвид производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник. С оглед изложеното, при определянето на преференциалните цени, в своите решения КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа при номинално натоварване на инсталацията на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени елементи на ценообразуването. Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. В тази връзка, при изчисляването на всички преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, която е равна на номиналната през първата година и намаляваща през следващите години.

Изложените по-горе аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от 11.05.2015 г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при номинална мощност).

Критериите, които се отчитат при определяне на преференциалните цени и ценообразуващите елементи са посочени в чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ: видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвращаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с по-висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата; други експлоатационни разходи.

Всички конкретни източници на информация за определяне на стойности за ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от ФЕЦ, включително средногодишна продължителност на работа на централите, са посочени в мотивите на ценовото решение. В тази връзка по отношение на елемента „средногодишна продължителност на работа“ на ФЕЦ, в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на Комисията е посочено, че при определяне на годишната производителност на работа на централите са използвани данни от Българската академия на науките (БАН), както и отчетените средно-ефективни стойности за работа на централите в региона. В допълнение следва да се има предвид, че в т. III. „Определяне на цената на електрическата енергия произведена от фотоволтаични електрически централи“ от мотивната част на Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. подробно са посочени ценообразуващите елементи, формиращи преференциалните цени на тези централи,

групирани съобразно предвидените законови критерии. Полезният технико-икономически живот на активите е определен на 20 години. В решението е посочено, **че средно годишната продължителност на работа на централата е 1 400 часа. Поради това, както е посочено по-горе - средногодишното брутно производство на електрическа енергия от 1 kWp инсталирана мощност е 1400 kWh.**

Видно е, че стойностите на средната годишна продължителност на работа на централите при този вид технология и първичен енергиен ресурс, са възприети от анализите, направени на работещите ФЕЦ, както и информация и анализи, направени от БАН за средната годишна продължителност на работа. Тези стойности са определени като резултат от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на ФЕЦ. При формирането на преференциалните цени по Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. е отчетена производствената мощност и характеристиките на централите. Нормативно регламентирано задължение е да бъде взета предвид и мощността на инсталацията, която да бъде отчетена при ценообразуването (арг. от чл. 19, ал. 2, т. 4 от НРЦЕЕ, отм.). С оглед изложеното, при определянето на цените с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., ДКЕВР е отчела като основен елемент НСП на електрическа енергия на съответните групи производители, без понятието НСП да е било легално дефинирано.

По отношение на размера собствени нужди следва да се има предвид, че действащите към момента на приемане на Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. разпоредби на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, във връзка с НРЦЕЕ (отм.), не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън нормативно регламентирани ценообразуващи елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси. Както бе посочено по-горе, количеството енергия за собствени нужди представлява част от средногодишното произведено количество електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, поради което по същността си е заложено и се съдържа в него, респективно е взето предвид в ценообразуващите елементи на цената и съответно е отразено в определената преференциална цена. В изпълнение на законите си правомощия КЕВР определя преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ по групи производители съобразно съответните нормативноустановени критерии, но не определя индивидуално приложима цена за конкретен производител. В тази връзка размерът на собствените нужди като част от средногодишното производство на електрическа енергия, отчита собствените нужди на съответната група централи, а не индивидуалните собствени нужди на отделни производители на електрическа енергия от ВИ.

Следва също да се има предвид, че в действащото законодателство към приемане на Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., а и към момента липсва изискване, определена методика или начин за определяне на стойността на собствените нужди, залежали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ. В този смисъл въпросът е от преценката и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане вида на ВИ, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други според чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ. Предвид изложеното, точният процент и/или съответно количеството електрическа енергия за собствени нужди, не е предмет на изрично посочване в ценовите решения за определяне на преференциални цени, но същите са вземани предвид.

Според § 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ, енергия за собствени нужди е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно, всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се потребява при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да

се закупува от крайните снабдители и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за захранване на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия.

Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди за централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. Следователно, при отчитане на размера на собствените нужди Комисията е взела предвид не само данни за средногодишната продължителност на работа от БАН, при използване на средни стойности за страната, а и съответните технически стандарти. Единият от компонентите на НСП - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, се съдържа в съответните решения на КЕВР за определяне на преференциални цени, а другият компонент – енергията за собствени нужди, представлява част от това производство, поради което по същността си се съдържа в него. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители.

Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. I.14 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. са заложени при определяне на преференциалната цена за тази група производители като 5,00% от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи, която КЕВР е преценила, че е необходима при работата на този вид централи за захранване на съоръженията и инсталациите им. Собствените нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди е в съответствие със специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора – характер на природния ресурс. Специфичният климат и климатични особености в България през годината формират рамката по отношение на работата на ФЕЦ в България, с която всеки инвеститор е запознат при инвестиране и изграждане на съоръжения от такъв тип. В същото време нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определената мощност от 0,02 MWp в рамките на групата ФЕЦ, с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. В този смисъл определените 5,00% собствени нужди от годишното производство или 1,40 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

Прегледът на техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за горепосочената група централи съгласно т. I.14 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. е представен в следната таблица:

№	Показатели	Мярка	През първата година – 2013 г.	общо за периода на изкупуване
1	НЕТНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ	MWh	26,60	495,61
2	ОБЩО РАЗХОДИ	хил.лв.	3,87	87,28

	за експлоатационни	хил.лв.	0,35	16,87
	за амортизации	хил.лв.	3,52	70,41
3	ВЪЗВРЪЩАЕМОСТ	хил.лв.	4,69	46,97
4	НЕОБХОДИМИ ГОДИШНИ ПРИХОДИ	хил.лв.	8,56	134,25
5	NPV НА КОЛИЧЕСТВАТА	7,00%	26,60	285,63
6	NPV НА ПРИХОДИТЕ		8,56	81,17
	NPV на експлоатационните разходи		0,35	8,55
	NPV на амортизациите		3,52	39,91
	NPV на възвръщаемостта		4,69	32,71
7	ЦЕНА	лв./MWh	284,18	284,18

Видно от горното, преференциалната цена за ФЕЦ, с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е формирана при размер на необходимите годишни приходи, който покрива всички разходи, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

НСП е установено въз основа на параметрите за първата година от периода на изкупуване и отразява нетната електрическа енергия в размер на 26,60 MWh след приспаднати собствени нужди в размер на 5,00% или 1,40 MWh, без отчитане деградацията на соларните панели през годините. Общо за периода на изкупуване на електрическата енергия количествата електрическа енергия са в размер на 495,61 MWh, като отразяват деградацията на соларните панели. Поради това, преференциалната цена от 284,18 лв./MWh е формирана като резултат от дисконтираните необходими годишни приходи в размер на 81,17 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 285,63 MWh, изчислени при дисконтов фактор, равен на нормата на възвръщаемост (НВ) $i = 7,00\%$.

Въз основа на горното и при прилагане на начина за установяване на НСП по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, НСП на ФЕЦ, с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии по т. I.14 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР – 284,18 лв./MWh се изчислява, както следва:

- 0,02 MWp – инсталирана мощност на фотоволтаична централа, намираща се в диапазона до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии;
- 1 400 часа - продължителност от време на номинална работа на инсталацията;
- 15,98% = 1 400 часа/8 760 часа - коефициент на ангажираност;
- 28,00 MWh = 0,02*8 760*15,98% - брутно произведена електрическа енергия за година - Ебр;
- 5,00% - електрическа енергия за собствени нужди за година;
- 1,40 MWh = 28,00 MWh*5,00% - електрическа енергия за собствени нужди за година;
- 26,60 MWh = 28,00 MWh – 1,40 MWh - нетна електрическа енергия за година;
- 1 330 kWh = 26,60 MWh/0,02 MWp - нетно специфично производство.

В тази връзка и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциална цена за ФЕЦ, с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии по т. I.14 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР – 284,18 лв./MWh, без ДДС, КЕВР установи НСП на електрическа енергия в размер на 1 330 kWh, при средногодишна производителност на работа 28,00 MWh при номинална мощност и след приспадане на собствени нужди в размер на 5,00% или 1,40 MWh.

Горното се потвърждава от ценообразуващите елементи и съответните им изходни данни, които по аргументите, изложени по-горе, са с единствени конкретни стойности, които се онагледяват от изчислителния ценови модел по т. I.14 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. Преференциалната цена от 284,18 лв./MWh, без ДДС е определена при средногодишна продължителност на работа в размер 1 400 часа, годишна ангажираност 15,98%, при размер собствени нужди – 5,00% или 1,40 MWh от brutното годишно производство от 28,00 MWh.

Установеното НСП в размер на 1 330 kWh е взето предвид при определяне на преференциалната цена по т. I.14 на Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с тази технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост. Стойността на НСП позволява на съответния производител от тази група производители на електрическа енергия от ВИ да формира такъв размер необходими годишни приходи, при който да се обезпечат всички разходи, нужни за покриване на произведените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

Установеният размер на НСП на база на определената преференциална цена по т. I.14 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. не променя, нито намалява утвърдените с ценовото решение приходи, необходими на съответното енергийното дружество, попадащо в тази група производители, за покриване на разходите му, включително инвестиционните, както и за осигуряване на нормата на възвръщаемост, определена в ценовото решение на Комисията. При реалното прилагане на определените от Комисията преференциални цени всеки инвеститор има възможност да постигне различна доходност в зависимост от индивидуалното управление на инвестиционния проект.

Изказвания по т.3.:

Докладва А. Иванова. Докладът е във връзка с установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в частта му по т. I.14 - за фотоволтаични електрически централи, с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, при преференциална цена от 284,18 лв./MWh. Отново основанието е §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, считано от 24.07.2015 г. Жалбоподател отново е „Стокс 2008“ ООД. Дружеството притежава две фотоволтаични електрически централи. „Стокс 2008“ ООД е обжалвало решението в частта по т.6.13., където е установен размер на НСП: 1 330 kWh, при преференциална цена 284,18 лв./MWh. Предвид подадената жалба от дружеството е постановено решение от АССГ за отмяна на решението в оспорената му част. Решението на АССГ е обжалвано с касационна жалба пред ВАС. Отново в мотивите на решението на АССГ е изложено, че липсва обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни стойности е стъпила Комисията при установяване на НСП и дали при неговото установяване е изпълнена дефиницията на §1, т.29 от Допълнителните разпоредби на ЗЕВИ. В тази връзка АССГ посочва, че решението на Комисията в тази му част е немотивирано и незаконосъобразно. Отново възниква

задължение Комисията да се произнесе, като се обоснове и мотивира всяка стойност, включително цената и ценообразуващите елементи към момента на постановяване на Решение № СП-1 от 2015 г., включително и относимото Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. Подробно са разгледани размера на средногодишната производителност и размера на собствените нужди. Работната група е посочила в табличен вид цената и ценообразуващите елементи, относими за процесната група централи. Подробно са посочени стойностите и параметрите на НСП в изпълнение на дефиницията на §1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на ЗЕВИ. Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София-град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 от 2018 г., работната група предлага на Комисията да обсъди и вземе следните решения:

1. Да приеме доклада на работната група;

2. Да приеме решение за установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, в частта му по т. I.14 - за фотоволтаични електрически централи, с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.

А. Иванова прочете и диспозитива от проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 330 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, в частта по т. I.14, е определена преференциална цена в размер на 284,18 лв./MWh за фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм.

дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 330 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, в частта по т. I.14, е определена преференциална цена в размер на 284,18 лв./MWh за фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.

В заседанието по **точка трета** участват Владко Владимиров - изпълняващ функциите на председател и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова.

Решението е взето със **седем гласа „за“** (Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за, Димитър Кочков - за и Пенка Трендафилова – за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.4. Комисията, след като разгледа фактите и обстоятелствата във връзка с **Решение № 6821 от 20.11.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 9509 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 15799 от 21.12.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 15665 по описа за 2018 г., установи следното:**

С Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), е установила нетното специфично производство (НСП) на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на ЗИД на ЗЕ.

„Атанасов груп“ ЕООД, е обжалвало Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 6.34, с която е установено НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. I.35 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), в размер на 6 510 kWh, при определена преференциална цена в размер на 447,43 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.

Във връзка с подадената жалба е образувано адм. дело № 9509 по описа за 2015 г. на Административен съд София-град (АССГ), по което е постановено Решение № 6821 от 20.11.2018 г. за отмяна на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 6.34.

Решението на АССГ е обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 15665 по описа за 2018 г. С Решение № 15799 от 21.12.2020 г. на ВАС, Трето отделение по адм. дело № 15665 от 2018 г. е оставено в сила Решение № 6821 от 20.11.2018 г. на АССГ по

адм. дело № 9509 по описа за 2015 г.

В мотивите на своето решение АССГ е установил, че оспореният акт - Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 6.34, е издаден от компетентен орган, предвид разпоредбата на § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ на КЕВР да приеме решение, с което да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Следователно, компетентността за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма. АССГ е направил извода, че процесното решение е прието в съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 7, във връзка с ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

АССГ е приел, че решението е незаконосъобразно поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което представлява отменително основание по чл. 146, т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). В тази връзка в мотивите си АССГ посочва, че административният акт следва да съдържа мотиви – фактическите и правни основания за издаването му съгласно изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В конкретния случай в акта липсват фактически основания, въз основа на които да може да се установи по какъв начин е определен размерът на НСП на електрическа енергия по т. 6.34 от решението.

Според АССГ, логическият анализ и тълкуването на разпоредбите на чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), § 17 от ЗИД на ЗЕ и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕВИ сочат, че размерът на НСП на електрическа енергия следва да се установи от КЕВР въз основа на данните за средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, които са послужили за определяне на съответните преференциални цени съгласно решението на КЕВР след приспадане на собствените нужди. В тази връзка АССГ посочва, че нито в оспореното решение, нито в доклад с вх. № Е-Дк-246 от 30.07.2015 г., нито в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, по т. I.35, се посочва какво е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, както и в какъв размер са собствените нужди.

АССГ е установил, че по делото липсват фактически данни и доказателства относно размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на който са определени преференциалните цени съгласно Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, както и относно обстоятелството дали в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. този размер е установен по начина, посочен в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. Според АССГ, на практика оспореното Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР е изцяло лишено от обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни е установен с него размерът на НСП по т. 6.34, каквито мотиви липсват и в доклада и не могат да се изведат и от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР. Според АССГ остава напълно неясно дали и как са определени собствените нужди на електрическа енергия, които би следвало да се приспадат от средногодишното производство на електрическа енергия, съгласно формулата по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. В тази връзка съдът посочва, че не кредитира като доказателство представеното от ответника извлечение от финансов модел, тъй като няма данни от кого, по какъв повод и кога е изготвен същия, предвид факта, че нито Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, нито процесното не реферират към такъв модел. Според разглежданото решение на АССГ представеният електронен модел е обсъден в назначената по делото експертиза, като в заключението по нея вещото лице е посочило, че представеният по делото финансов модел съдържа идентични данни със съхранявания в КЕВР електронен модел, но няма данни дали електронният модел е бил наличен по преписката по издаването на процесното решение.

Поради всичко гореизложено АССГ е приел, че Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР в оспорената му част по т. 6.34, е немотивирано, което според съда налага отмяна на решението в оспорената част.

Решение № 6821 от 20.11.2018 г. на АССГ по адм. дело № 9509 от 2015 г. е

оставено в сила с Решение № 15799 от 21.12.2020 г. на ВАС, Трето отделение, по адм. дело № 15665 от 2018 г., с което решение ВАС е възприел изцяло мотивите в първоинстанционното решение.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК).

С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение, с което АССГ не е решил въпроса по същество, както и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение за установяване на стойностите на НСП вместо отменената т. 6.34 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), като съобрази мотивите на съда. Това налага анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, във връзка с фактите и обстоятелствата при приемане на относимото Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, в това число ценообразуващите елементи на преференциалната цена.

Предвид горното и след анализ на относимите факти и обстоятелства КЕВР установи следното:

Изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.), създава задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ) по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. За обектите по чл. 24, т. 3 от ЗЕВИ определеното НСП не се прилага (чл. 31, ал. 5, т. 1, предл. 2 от ЗЕВИ).

С § 16, т. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е регламентирана легална дефиниция на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия“ в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди.

Предвид горното, до посочените изменения на ЗЕВИ с оглед на това, че задължението за изкупуване на електрическата енергия от ВИ не е било поставено в зависимост от НСП на електрическа енергия, размерът на същото не е бил изрично посочван от КЕВР в диспозитивите на съответните решения за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ. Предвид изложеното, с § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е предвидено Комисията, в срок до 31.07.2015 г., в съответствие със ЗЕВИ да приеме решение, с което да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон – 24.07.2015 г.

В тази връзка е постановено и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, с което по т. 6.34 е установено НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени по т. I.35 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР при определената цена 447,43 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, в размер на 6 510 kWh.

След отмяната на т. 6.34 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., за КЕВР отново възниква задължение за установяване на стойностите на НСП. Предвид дефиницията на НСП в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, решението за установяване на НСП има единствено

констативен характер, тъй като с него се констатира стойности, заложен в предходни ценови решения на Комисията относно количеството електрическа енергия за група производители на електрическа енергия от ВИ. С решението не се определят нови стойности на НСП към настоящия момент, а се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия, стойности на производителността на съответната група централи и чистото количество за продажба на произведената от съответната група производители електрическа енергия от ВИ. В този смисъл с решението за установяване на НСП се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват, с оглед сключените между крайните снабдители или обществения доставчик и производителите на енергия от ВИ дългосрочни договори за изкупуване на електрическа енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува, не се променя за срока на договора (арг. от чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Предвид изложеното, решението, с което КЕВР установява НСП за групата производители на електрическа енергия от ВИ, се постановява еднократно и е валидно за целия период на действие на договорите, сключени между производителите на енергия от ВИ и съответните енергийни дружества.

Съгласно § 17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, КЕВР следва да установи НСП съгласно начина, дефиниран в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, т.е. Комисията не определя никакъв нов ценообразуващ елемент, а установява стойности, заложен в предходни ценови решения за определяне на преференциални цени, по които крайните снабдители и общественият доставчик изкупуват електрическа енергия, произведена от ВИ. Решението за установяване на НСП касае определената по т. I.35 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР цена, т.е. препраща към ценовото решение, в което е определена преференциалната цена на групата производители - за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, и в този смисъл няма самостоятелно значение извън посоченото ценово решение. С решението на КЕВР за установяване на НСП за тази група производители не се изменя нито един от ценообразуващите елементи на цената, нито цената, която е определена от административния орган с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в частта му по т. I.35.

Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР е окончателен административен акт, с който завършва производството по определяне на преференциални цени и съдържа правните и фактическите основания за определяне на преференциалните цени, включително посочване на определените от Комисията стойности на ценообразуващите елементи на цените за различните групи производители, посочени в решението. Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в частта му т. I.35, е в сила, т.е. налице е стабилен законосъобразен административен акт, който е породил своите валидни правни последици, включително по отношение на ценообразуващите елементи.

С Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в частта му по т. I.35 ДКЕВР е определила преференциална цена за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия в размер на 447,43 лв./MWh, без ДДС. Цената е формирана въз основа на конкретни ценообразуващи елементи, посочени в същото решение. Тези ценообразуващи елементи са изчислени чрез изчислителен ценови модел - таблица във формат Excel, отразяваща начина на образуване на цената съгласно нормите на приложимото законодателство, съставена от свързани таблици с посочени изходни данни и конкретните стойности, с формули и връзки между тях, формирали ценообразуващите елементи, въз основа на които са изчислени преференциалните цени, включително заложеното за производство количество електрическа енергия. Поради това и предвид формулите и връзките между тях в модела, промяната на който и да е конкретен изходен параметър би довела до промяна на съответния ценообразуващ елемент, съответно до различна стойност на определената

преференциална цена. В този смисъл само една конкретна стойност на всеки отделен изходен параметър, както и на ценообразуващ елемент, може да формира определената от ДКЕВР цена с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в частта му по т. I.35. Например: Ако собствените нужди бъдат променени, в резултат ще се изменят заложените нетни количества електрическа енергия и съответно изчислената преференциална цена.

Поради горното и предвид факта, че това ценово решение е в сила, то всяко преразглеждане на неговите ценообразуващи елементи и съответстващите им изходни данни съставлява преразглеждане на административния акт на Комисията, което е недопустимо.

Съгласно дефиницията по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, КЕВР следва да установи НСП въз основа на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно съответното решение за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. Следва да се има предвид, че в действащия ЗЕВИ към момента на приемане на Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., а и към настоящия момент липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“.

По отношение на понятията средногодишна производителност и средногодишна продължителност на работа, следва да се има предвид, че изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) е създадо задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдителни, да изкупуват произведената електрическа енергия от ВИ по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на цена на конкретната група производители, но законодателят не е въвел легална дефиниция на понятието „средногодишна продължителност на работа“. До влизането в сила на посочените изменения на ЗЕВИ, в диспозитива на решенията на Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. С оглед разпоредбите на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, чл. 19, ал. 2 и чл. 21, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 18.03.2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия - НРЦЕЕ, отм. (обн. ДВ, бр. 33 от 2013 г.), при определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, Комисията е взела предвид характеристиките на съответните технологии; видът на ВИ; наличният ресурс на първичния енергиен източник; видът на технологията; големината на инсталираната мощност на обекта; мястото и начинът на монтиране на съоръженията. С оглед изложеното, при определянето на преференциалните цени, в своите решения КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа при номинално натоварване на инсталацията на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени елементи на ценообразуването. Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. В тази връзка, при изчисляването на всички преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за **пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация**. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа, с приспаднати собствените нужди.

Изложените по-горе аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от 11.05.2015 г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при близка до номиналната мощност).

Критериите, които се отчитат при определяне на преференциалните цени и ценообразуващите елементи са посочени в чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ: видът на възобновяемия източник, видовете технологии, инсталираната мощност на обекта, мястото и начинът на монтиране на съоръженията, както и: инвестиционните разходи; нормата на възвращаемост; структурата на капитала и на инвестицията; производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси; разходите, свързани с висока степен на опазване на околната среда; разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта; разходите за труд и работна заплата; други експлоатационни разходи.

Всички конкретни източници на информация за определяне на стойности за ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, включително средногодишна продължителност на работа на централите, са посочени в мотивите на ценовото решение. В тази връзка по отношение на елемента „средногодишна продължителност на работа“ за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР е посочено, че при определяне на годишната производителност на работа на централите са използвани данни от Българската академия на науките (БАН), както и отчетените средно-ефективни стойности за работа на централите в региона. В т. VIII. „Определяне на преференциалната цена на електрическата енергия произведена от електрически централи, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции“ от мотивната част на Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. подробно са посочени ценообразуващите елементи, формиращи преференциалните цени на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии. В решението е посочено, **че средно годишната продължителност на работа на централата е 7 000 часа.**

Видно е, че стойностите на средната годишна продължителност на работа на централите при този вид технология и първичен енергиен ресурс, са възприети от анализите, направени на работещи електрически централи чрез индиректно използване на биомаса, както и информация и анализи, направени от БАН за средната годишна продължителност на работа. Тези стойности са определени като резултат от произведената електрическа енергия в годишен план, разделена на инсталираната мощност на работещи електрически централи чрез индиректно използване на биомаса. При формирането на преференциалните цени по Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. е отчетена производствената мощност и характеристиките на централите. Нормативно регламентирано задължение е да бъде взета предвид и производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, която да бъде отчетена при ценообразуването (арг. от чл. 21 от НРЦЕЕ, отм.). С оглед изложеното, при определянето на цените с Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., ДКЕВР е отчела като основен елемент нетното специфично производство на електрическа енергия на съответните групи производители, без понятието НСП да е било легално дефинирано.

При анализа на влиянието на отделните фактори, с най-голяма тежест за равнището на цената са средната годишна производителност на инсталациите за

производство на електрическа енергия от биогорива и размера на инвестиционните разходи.

Предвид факта, че в България не се произвеждат съоръжения и машини за допълнителна обработка на суровината биомаса, което е предпоставка за допълнителни инвестиционни разходи, свързани със специфичните технологии за добив, събиране, преработка, транспорт и др. при определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от биомаса, при изчисляването на разходите за единица инсталирана мощност се използват осреднени стойности на ценообразуващите фактори, които Комисията определя на основата на официални източници и на международния опит и коригирани в съответствие със специфичните за Република България обстоятелства.

Видно от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, по отношение на средногодишната производителност на работа на централите, при определяне на цената е използвана средна годишна производителност на работа на електрически централи работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, изчислена на основата на осреднени стойности за страната.

Може да се обобщи, че годишното брутно производство за групата централи е изчислено при отчитане на средната инсталирана мощност и коефициента на ангажираност на централата. Размерът на пълните ефективни работни часове за година на работа на централата със съответната технология се посочват от фирмата производител на съответната технология или са взети от официални източници и отразяващи международния опит, както и придобития и изграден опит в страната (чл. 21, ал. 2 от НРЦЕЕ, отм.).

По отношение на размера собствени нужди следва да се има предвид, че действащите към момента на приемане на Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. разпоредби на чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ, във връзка с НРЦЕЕ (отм.), не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън нормативно регламентирани ценообразуващи елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси. Както бе посочено по-горе, количеството енергия за собствени нужди представлява част от средногодишното произведено количество електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, поради което по същността си е заложено и се съдържа в него, респективно е взето предвид в ценообразуващите елементи на цената и съответно е отразено в определената преференциална цена.

Следва също да се има предвид, че в действащото законодателство към приемане на Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., а и към момента липсва изискване, определена методика или начин за определяне на стойността на собствените нужди, залегнали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ. В този смисъл въпросът е от преценката и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане вида на ВИ, вида технология, производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси и други според чл. 32, ал. 2 от ЗЕВИ. Предвид изложеното, точният процент и/или съответно количеството електрическа енергия за собствени нужди, не е предмет на изрично посочване в ценовите решения за определяне на преференциални цени, но същите са вземани предвид.

Според § 1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ, енергия за собствени нужди е количеството енергия, потребявана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно, всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се потребява при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да се закупува от крайните снабдители и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за

захранване на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия.

Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди за централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. Следователно, при отчитане на размера на собствените нужди Комисията е взела предвид не само данни за средногодишната продължителност на работа от БАН, при използване на средни стойности за страната, а и съответните технически стандарти. Единият от компонентите на НСП - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, се съдържа в съответните решения на КЕВР за определяне на преференциални цени, а другият компонент – енергията за собствени нужди, представлява част от това производство, поради което по същността си се съдържа в него. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители.

Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. I.35 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. са заложени при определяне на преференциалната цена за тази група производители като 7% от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи, която КЕВР е преценила, че е необходима при работата на този вид централи за захранване на съоръженията и инсталациите им. Собствените нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди е в съответствие със специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора – характер на природния ресурс. В този смисъл спецификата и особеностите в България по отношение на този вид природен ресурс на годишна база формират рамката по отношение на работата на електрически централи работещи на биомаса в България, с която всеки инвеститор е запознат при инвестиране и изграждане на съоръжения от такъв тип. В същото време нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определената мощност от 1 MW в рамките на **групата електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.** В този смисъл определените 7% собствени нужди от годишното производство 7 000 MWh, или 490 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

Прегледът на техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за горепосочената група централи съгласно т. I.35 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. е представен в следната таблица:

№	Показатели	Мярка	През първата година – 2013 г.	общо за периода на изкупуване
1	НЕТНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ	MWh	6 510,00	130 200,00
2	ОБЩО РАЗХОДИ	хил.лв.	2 267,58	50 192,33
	за експлоатационни	хил.лв.	1 729,73	39 435,26

	за амортизации	хил.лв.	537,85	10 757,07
3	ВЪЗВРЪЩАЕМОСТ	хил.лв.	721,13	7 311,56
4	НЕОБХОДИМИ ГОДИШНИ ПРИХОДИ	хил.лв.	2 988,71	57 503,89
5	NPV НА КОЛИЧЕСТВАТА	7,00%	6 510,00	73 794,73
6	NPV НА ПРИХОДИТЕ		2 988,71	33 018,34
	NPV на експлоатационните разходи		1 729,73	21 849,83
	NPV на амортизациите		537,85	6 096,89
	NPV на възвръщаемостта		721,13	5 071,62
7	ЦЕНА	лв./MWh	447,43	447,43

Видно от горното, преференциалната цена за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, е формирана при размер на необходимите годишни приходи, който покрива всички разходи, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

НСП е установено въз основа на параметрите за първата година от периода на изкупуване и отразява нетната електрическа енергия в размер на 6 510,00 MWh след приспаднати собствени нужди в размер на 7% или 490 MWh. Общо за периода на изкупуване на електрическата енергия количествата електрическа енергия са в размер на 130 200,00 MWh, като отразяват осреднен режим на работа на централата. Поради това, преференциалната цена от 447,43 лв./MWh е формирана като резултат от дисконтираните необходими годишни приходи в размер на 33 018,34 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 73 794,73 MWh, изчислени при дисконтов фактор, равен на нормата на възвръщаемост (НВ) $i = 7,00\%$.

Въз основа на горното и при прилагане на начина за установяване на НСП по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, НСП на електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия по т. I.35 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР – 447,43 лв./MWh се изчислява, както следва:

- 1 MW – инсталирана мощност на електрическа централа, намираща се в групата на ЕЦ с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия;

- 7 000 часа - продължителност от време на работа на инсталацията;

- $79,91\% = 7\ 000\ \text{часа} / 8\ 760\ \text{часа}$ - коефициент на ангажираност;

- $7\ 000\ \text{MWh} = 1 * 7000$ - брутно произведена електрическа енергия за година -

Ебр;

- 7,00% - електрическа енергия за собствени нужди в % за година;

- $490\ \text{MWh} = 7\ 000\ \text{MWh} * 7,00\%$ - електрическа енергия за собствени нужди за година;

- $6\ 510\ \text{MWh} = 7\ 000\ \text{MWh} - 490\ \text{MWh}$ - нетна електрическа енергия за година;

- $6\ 510\ \text{kWh} = 6\ 510\ \text{MWh} / 1\ \text{MW}$ - нетно специфично производство.

В тази връзка и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциална цена за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на

електрическа и топлинна енергия по т. I.35 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на КЕВР – 447,43 лв./MWh, без ДДС, КЕВР установи нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 6 510 kWh, при средногодишна производителност на работа 7 000 MWh и след приспадане на собствени нужди в размер на 7,00% или 490 MWh.

Горното се потвърждава от ценообразуващите елементи и съответните им изходни данни, които по аргументите, изложени по-горе, са с единствени конкретни стойности, които се онагледяват от изчислителния ценови модел по т. I.35 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. Преференциалната цена от 447,43 лв./MWh, без ДДС е определена при средногодишна продължителност на работа в размер 7 000 часа, годишна ангажираност 79,91%, при размер собствени нужди – 7% или 490 MWh от брутното годишно производство от 7 000 MWh.

Установеното НСП електрическа енергия в размер на 6 510 kWh е взето предвид при определяне на преференциалната цена по т. I.35 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с тази технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост. Стойността на НСП позволява на съответния производител от тази група производители на електрическа енергия от ВИ да формира такъв размер необходими годишни приходи, при който да се обезпечат всички разходи, нужни за покриване на произведените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

Установеният размер на НСП на база на определената преференциална цена по т. I.35 от Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. не променя, нито намалява утвърдените с ценовото решение приходи, необходими на съответното енергийно дружество, попадащо в тази група производители, за покриване на разходите му, включително инвестиционните, както и за осигуряване на нормата на възвръщаемост, определена в ценовото решение на Комисията. При реалното прилагане на определените от Комисията преференциални цени всеки инвеститор има възможност да постигне различна доходност в зависимост от индивидуалното управление на инвестиционния проект.

Изказвания по т.4.:

Докладва А. Иванова. Докладът е във връзка с подадена жалба от „Атанасов груп“ ЕООД. Дружеството обжалва установяването на НСП на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г., в частта му по т. I.35 – за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при преференциална цена от 447,43 лв./MWh. Спорната точка е т. 6.34 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. Във връзка с подадената жалба е образувано административно дело пред АССг, който е наложил отмяна на процесната т. 6.34, като в тази връзка Комисията е подала касационна жалба пред ВАС, който от своя страна е оставил в сила решението на АССг. Мотивите на съда са отново липса на данни и доказателства. Възниква задължение на Комисията да се произнесе, като съобрази изложеното като факти и обстоятелства в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., както и в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. Работната група подробно е изложила мотиви и обосновка за това как и по какъв начин е определен размера на НСП за процесната т.6.34. Подробно са изложени стойностите и параметрите на цената и ценообразуващите елементи. Докладът и проектът на решение имат констативен характер и не е променена нито една стойност. Съгласно §1, т. 29 от Допълнителните разпоредби е посочено как е установен размерът на НСП за тази група централи. Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от

възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 6821 от 20.11.2018 г. на Административен съд София-град по адм. дело № 9509 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 15799 от 21.12.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 15665 по описа за 2018 г., работната група предлага на Комисията да обсъди и вземе следните решения:

1. Да приеме доклада на работната група;

2. Да приеме решение за установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, в частта по т. I.35 – за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.

А. Иванова прочете и диспозитива от проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 6821 от 20.11.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 9509 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 15799 от 21.12.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 15665 по описа за 2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 6 510 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, в частта по т. I.35, е определена преференциална цена в размер на 447,43 лв./MWh за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 6821 от 20.11.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 9509 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 15799 от 21.12.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 15665 по описа за 2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 6 510 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, в частта по т. I.35, е определена преференциална цена в размер на 447,43 лв./MWh за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.

В заседанието по **точка четвърта** участват Владко Владимиров - изпълняващ функциите на председател и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитопова, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова.

Решението е взето със **седем гласа „за“** (Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитопова – за, Димитър Кочков - за и Пенка Трендафилова – за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитопова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.5. Комисията, след като разгледа фактите и обстоятелствата във връзка с **Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г., установи следното:**

С Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е установила нетното специфично производство (НСП) на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на ЗИД на ЗЕ.

„Техносън“ ООД е обжалвало Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 1.10, с която е установено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (ДКЕВР), в размер на 1 302 kWh, при определена цена – 760,48 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp. Във връзка с подадената жалба е образувано адм. дело № 8974 по описа за 2015 г. на Административен съд София-град (АССГ), по което е постановено Решение № 4247 от 21.06.2018 г. за отмяна на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта му по т. 1.10, в която е определено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР в размер на 1 302 kWh, при определената цена – 760,48 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp.

Решението на АССГ е обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд (ВАС), въз основа на което е образувано адм. дело № 12354 по описа за 2018 г. С Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на ВАС, Четвърто отделение, е оставено в сила Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8974 от 2015 г. в частта, с която е отменена т.1.10 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР.

В мотивите на своето решение АССГ е установил, че оспореният акт - Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., в частта му по т. 1.10, е издаден от компетентен орган. Предвид разпоредбата на §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ на КЕВР изрично е възложено да приеме решение, с което да установи НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на Комисията, приети до влизането в сила на този закон. Следователно, според АССГ компетентността за издаване на акта произтича пряко от законова правна норма. АССГ е направил извода, че процесното решение е прието в съответствие с изискванията на чл. 13, ал. 7, във връзка с ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

АССГ е приел, че решението е незаконосъобразно поради неспазване на установената форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които представляват отменителни основания

по чл. 146, т. 2 и т. 3 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). В тази връзка в мотивите си АССГ посочва, че административният акт следва да съдържа мотиви – фактическите и правни основания за издаването му съгласно изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В конкретния случай в акта липсват фактически основания, въз основа на които да може да се установи по какъв начин е определен размерът на НСП на електрическа енергия по т. 1.10 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР.

Според АССГ, логическият анализ и тълкуването на разпоредбите на чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), § 17 от ЗИД на ЗЕ и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЕВИ сочат, че размерът на НСП на електрическа енергия следва да се установи от КЕВР въз основа на данните за средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, които са послужили за определяне на съответните преференциални цени съгласно решението на КЕВР след приспадане на собствените нужди. В тази връзка АССГ посочва, че нито в оспореното решение, нито в доклад с вх. № Е-Дк-246 от 30.07.2015 г., нито в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР, по т. 11, с която е определена преференциалната цена за изкупуване на електрическата енергия от електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, в размер на 760,48 лв./MWh, се посочва какво е средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, както и в какъв размер са собствените нужди.

АССГ е приел, че в тежест на КЕВР е да обоснове и да докаже какъв е размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени по Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., както и че в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. този размер е установен по начина, посочен в § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. По тази причина според АССГ оспореното Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. е изцяло лишено от обосновка за това как и по какъв начин, въз основа на кои конкретни данни е установен с него размерът на НСП по т. 1.10, каквито мотиви липсват и в доклада и не могат да се изведат и от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР.

АССГ е посочил, че дори и да се приеме, че Комисията не провежда разлика между понятията „средногодишна производителност на работа“ и „средногодишна продължителност на работа“ на централите и че двете понятия са идентични, поради което именно данните за средногодишната продължителност на работа на централите, посочени в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР, са послужили за установяване на конкретния размер на НСП в процесното решение, остава напълно неясно дали и как са определени собствените нужди на електрическа енергия, които би следвало да се приспадат от средногодишното производство на електрическа енергия, съгласно формулата по § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ. АССГ е установил, че собствените нужди не са отразени като стойност, число и размер в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. и в Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., като не е посочена методика за определянето им.

На следващо място АССГ излага, че в случая данни за размера и начина, по който са изчислени собствените нужди на централите не могат да се извлекат и от другите документи по преписката. Съдът не е кредитирал като доказателство в тази насока представените справки към Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. - извлечение от финансов модел, тъй като няма данни от кого, по какъв повод и кога е изготвен самият финансов модел. В тази връзка АССГ е посочил, че Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. не реферират и не се позовават на такъв финансов модел, както и че няма данни и доказателства, че финансовият модел съставлява част от административната преписка по издаване на процесното решение, а и на решението за определяне на преференциалните цени. В допълнение, съдът сочи, че няма доказателства, че съществува такъв финансов модел като документ и че същият е послужил при издаването на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., съответно на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР.

Ето защо, според АССГ, не са налице основания да се приеме, че данните в представената справка - извлечение от финансов модел, съдържащи стойности на електрическата енергия за собствени нужди в MWh и като процент, са събрани, изчислени

и използвани в хода на административните производства по издаването на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. или на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., поради което и те не могат да заместят липсата на фактически основания в оспорения акт и да се считат за мотиви, съдържащи се в друг документ, изходящ от административния орган. С оглед липсата на доказателства за размера на собствените нужди на електрическа енергия, въз основа на който КЕВР е определила преференциалните цени и как същият е установен, според АССГ е невъзможно да се установи по какъв начин в оспореното решение КЕВР е достигнала до посочения размер на НСП в т. 1.10 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. Предвид изложеното, съдът е преценил, че не може да бъде извършена проверка за спазване на изискванията на закона относно начина на определяне на НСП съобразно формулата, предвидена § 1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ.

Поради всичко гореизложено, АССГ е приел, че Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. в т. 1.10, е немотивирано, което представлява неспазване изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като ограничава правото на защита на засегнатите от него лица и пречатства съдебния контрол върху неговата материална законосъобразност. Това според съда налага отмяна на решението в оспорената част поради наличието на отменителните основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

С Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на ВАС, Четвърто отделение, по адм. дело № 12354 от 2018 г. е оставено в сила Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на АССГ по адм. дело № 8974 от 2015 г., в частта, с която е отменена т.1.10 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, като ВАС е възприел изцяло мотивите в първоинстанционното решение.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК).

С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение, с което АССГ не е решил въпроса по същество, както и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение за установяване на стойностите на НСП вместо отменената т. 1.10 от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., съгласно §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), като съобрази мотивите на съда. Това налага анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на Решение № СП-1 от 31.07.2015 г. на КЕВР, в частта по т. 1.10, във връзка с фактите и обстоятелствата по относимото Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., в това число ценообразуващите елементи на преференциалната цена.

Предвид горното и след анализ на относимите факти и обстоятелства КЕВР установи следното:

Изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г., в сила от 24.07.2015 г.) създава задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ) по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциални цени в съответните решения на КЕВР. За обектите по чл. 24, т. 3 от ЗЕВИ определеното НСП не се прилага (чл. 31, ал. 5, т. 1, предл. 2 от ЗЕВИ).

С §16, т. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е регламентирана легална дефиниция на понятието „нетно специфично производство на електрическа енергия“ в §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ - средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно решението на КЕВР за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди.

Предвид горното, до посочените изменения на ЗЕВИ с оглед на това, че

задължението за изкупуване на електрическата енергия от ВИ не е било поставено в зависимост от НСП на електрическа енергия, размерът на същото не е бил изрично посочван от КЕВР в диспозитивите на съответните решения за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ. Предвид изложеното, с §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.) е предвидено Комисията, в срок до 31.07.2015 г., в съответствие със ЗЕВИ да приеме решение, с което да установи нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в съответните решения на КЕВР, приети до влизане в сила на този закон – 24.07.2015 г.

В тази връзка е постановено и Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., с което по т. 1.10 е установено НСП на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени по т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР, при определената цена – 760,48 лв./MWh, без ДДС, за електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, в размер на 1 302 kWh.

След отмяната на т. 1.10. от Решение № СП-1 от 31.07.2015 г., за КЕВР отново възниква задължение за установяване на стойностите на НСП за тази група производители. Предвид дефиницията на НСП в §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, решението за установяване на НСП има единствено констативен характер, тъй като с него се констатира стойности, заложи в предходни ценови решения на Комисията относно количеството електрическа енергия за група производители на електрическа енергия от ВИ. С решението не се определят нови стойности на НСП към настоящия момент, а се установяват използваните през годините при определяне на цените на електрическата енергия стойности на производителността на съответната група централи и чистото количество за продажба на произведената от съответната група производители електрическа енергия от ВИ. В този смисъл с решението за установяване на НСП се установяват факти и обстоятелства, касаещи отношения, възникнали преди датата на издаване на акта, които продължават да съществуват, с оглед сключените между крайните снабдителни или обществения доставчик и производителите на енергия от ВИ дългосрочни договори за изкупуване на електрическа енергия от ВИ и факта, че цената, по която тази енергия се изкупува, не се променя за срока на договора (арг. от чл. 32, ал. 3 от ЗЕВИ). Според §7, ал. 1 от ПЗР на ЗЕВИ, за енергийни обекти, с изключение на водоелектрически централи с обща инсталирана мощност над 10 MW, въведени в експлоатация към датата на влизане в сила на закона, дългосрочните договори за изкупуване на електрическа енергия от възобновяеми източници запазват действието си, като преференциалната цена за изкупуване е действащата към датата на влизане в сила на закона. Предвид изложеното, решението, с което КЕВР установява НСП за групата производители на електрическа енергия от ВИ, се постановява еднократно и е валидно за целия период на действие на договорите, сключени между производителите на енергия от ВИ и съответните енергийни дружества.

Съгласно §17 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ, КЕВР следва да установи НСП съгласно начина, дефиниран в §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, т.е. Комисията не определя никакъв нов ценообразуващ елемент, а установява стойности, заложи в предходни ценови решения за определяне на преференциални цени, по които крайните снабдителни и общественият доставчик изкупуват електрическа енергия, произведена от ВИ. Решението за установяване на НСП касае определената със съответно решение преференциална цена, т.е. препраща към това решение и в този смисъл няма самостоятелно значение извън посоченото ценово решение. С решението на КЕВР за установяване на НСП за тази група производители не се изменя нито един от ценообразуващите елементи на цената, която е определена от административния орган, в случая с Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., в частта му по т. 11.

Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР е окончателен административен акт, с който завършва производството по определяне на преференциални цени и съдържа правните и фактическите основания за определяне на преференциалните цени,

включително посочване на определените от Комисията стойности на ценообразуващите елементи на цените за различните групи производители, посочени в решението. Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., в частта му по т. 11, е в сила, т.е. налице е стабилен законосъобразен административен акт, който е породил своите валидни правни последици, включително по отношение на ценообразуващите елементи.

С Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. по т. 11 ДКЕВР е определила преференциална цена за електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp в размер на 760,48 лв./MWh, без ДДС. Цената е формирана въз основа на конкретни ценообразуващи елементи във връзка с предходни ценови решения, в случая Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. Тези ценообразуващи елементи са изчислени чрез изчислителен ценови модел - таблица във формат Excel, отразяваща начина на образуване на цената съгласно нормите на приложимото законодателство, съставена от свързани таблици с посочени изходни данни и конкретните стойности, с формули и връзки между тях, формирали ценообразуващите елементи, въз основа на които са изчислени преференциалните цени, включително заложеното за производство количество електрическа енергия. Поради това и предвид формулите и връзките между тях в модела, промяната на който и да е конкретен изходен параметър би довела до промяна на съответния ценообразуващ елемент, съответно до различна стойност на определената преференциална цена. В този смисъл само една конкретна стойност на всеки отделен изходен параметър, както и на ценообразуващ елемент, може да формира определената от ДКЕВР цена с Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., по т. 11, във връзка с Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. Например: Ако собствените нужди бъдат променени, в резултат ще се изменят заложените нетни количества електрическа енергия и съответно изчислената преференциална цена.

Поради горното и предвид факта, че Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., по т. 11, във връзка с Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. е в сила, то всяко преразглеждане на неговите ценообразуващи елементи и съответстващите им изходни данни съставлява преразглеждане на административния акт на Комисията, което е недопустимо.

Съгласно дефиницията по §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, КЕВР следва да установи НСП въз основа на средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност съгласно съответното решение за определяне на преференциални цени след приспадане на собствените нужди. В приложимото законодателство, действащо към момента на приемане на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., а и към настоящия момент липсва законова дефиниция на понятието „средногодишно производство на електрическа енергия“.

По отношение на понятията средногодишна производителност и средногодишна продължителност на работа, е от значение, че изменението на разпоредбата на чл. 31, ал. 5, т. 1 от ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.) е създадо задължение за обществения доставчик, съответно за крайните снабдители, да изкупуват произведената електрическа енергия от ВИ по преференциална цена, за количествата електрическа енергия до размера на определената средногодишна продължителност на работа, съгласно решението на КЕВР за определяне на цена на конкретната група производители, но законодателят не е въвел легална дефиниция на понятието „средногодишна продължителност на работа“. До влизането в сила на посочените изменения на ЗЕВИ, в диспозитива на решенията на Комисията за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произвеждана от ВИ, не е посочвана средногодишната продължителност на работа на инсталацията, за която се отнася съответната преференциална цена, като тя фигурира единствено като елемент при изчисляването на цената. При определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, се взема предвид производителността на инсталацията според вида на технологията и използваните ресурси, съответно наличния ресурс на първичния енергиен източник. С оглед изложеното, при определянето на преференциалните цени, в своите решения КЕВР е отчитала като елемент средногодишната продължителност на работа на съответните групи производители във връзка с останалите нормативно установени

елементи на ценообразуването. Определянето на елемента средногодишна производителност на работа е във връзка с техническите и икономическите параметри, които оказват влияние при формирането на преференциалните цени на електрическата енергия. В тази връзка, при изчисляването на всички преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, регулаторната практика на Комисията през годините е била да отчита наличния ресурс на първичния енергиен източник и съответно специфичното производство на електрическа енергия от 1 kW мощност на обекта, което обуславя определянето на средногодишната продължителност на работа в решенията за преференциални цени на електрическата енергия от ВИ въз основа на данни за пълните ефективни часове на работа на инсталацията, т.е. часовете на работа при съответната гарантирана мощност на инсталацията за отделните години на експлоатация. Количествата нетна енергия представляват произведение на средногодишната продължителност на работа и мощността на отделната централа.

Изложените по-горе аргументи се съдържат в становище относно регулаторната практика при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, прието от КЕВР с решение по Протокол № 82 от 11.05.2015 г., т. 9, видно от което в решенията на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, размерът на средногодишната продължителност на работа е определен като пълни ефективни часове (часове на работа при номинална мощност).

Цените, определени с Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на КЕВР са изчислени въз основа на нормативната уредба, действала към момента на приемането на административния акт, а именно: Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата - ЗВАЕИБ, отм. (обн. ДВ, бр. 49 от 2007 г.) и Наредба за регулиране на цените на електрическата енергия - НРЦЕЕ, отм. (обн., ДВ, бр.17 от 2004 г.) в относимата редакция – обн. ДВ, бр. 62 от 2007 г.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗВАЕИБ, отм. Комисията ежегодно до 31 март определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена от възобновяеми или алтернативни енергийни източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW. Според ал. 2 на същата разпоредба, преференциалната цена по ал. 1 на електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, се определя в размер 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдители и добавка, определена от Комисията по критерии в зависимост от вида на първичния енергиен източник съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от Закона за енергетиката. Добавката по ал. 2 за следващата календарна година не може да бъде по-малка от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година – чл. 21, ал. 3 от ЗВАЕИБ (отм.).

Съгласно чл. 19а, ал. 1 от НРЦЕЕ, отм., преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, се определя като не по-ниска от 70 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдители и добавка, определена от Комисията съгласно приети от нея указания, по следните общи критерии, валидни за всички възобновяеми енергийни източници: вида на технологията, големината на инсталираната мощност и наличния ресурс на първичния енергиен източник. По отношение определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от фотоволтаични електрически централи, съгласно чл. 19а, ал. 4 от НРЦЕЕ, отм., Комисията извършва анализ на: инвестиционните разходи за типа технология, разходите за производство според вида технология и норма на възвръщаемост на капитала за всеки вид технология за използване на възобновяеми енергийни източници при съобразяване със специфичния риск. При определянето на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от ВИ, в частност фотоволтаични електрически централи, се използват стойности на ценообразуващите фактори, които Комисията определя на основата на

официални източници и на международния опит и коригирани в съответствие със специфичните за Република България обстоятелства.

В разглеждания случай всички източници на информация за определяне на стойности за ценообразуващи елементи при определяне на преференциалните цени за продажба на електрическа енергия, произведена от фотоволтаични електрически централи, включително средногодишна продължителност на работа на централите, са посочени в мотивите на относимото ценово решение - Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. В решението са посочени основните фактори, определящи нивото на цените на електрическата енергия, произведена от фотоволтаични модули а именно: размера на инвестиционните разходи, включително разходите за присъединяване към съответната преносна или разпределителни мрежи; средната годишна производителност, като за повишаване на производителността е необходимо осигуряване на оптимални параметри на прогнозната годишна сумарна слънчева радиация, зависеща от местоположението за изграждане на фотоволтаичната електроцентрала; нивото на експлоатационните разходи; полезният живот на активите, необходими за производство на електрическа енергия; нормата на възвръщаемост на капитала. Средната годишна производителност на фотоволтаичните модули зависи от прогнозната годишна сумарна слънчева радиация, постъпваща върху хоризонталната повърхност, като в България, тази годишна сумарна радиация е съобразена с изследванията на Българската академия на науките (БАН) за потенциала на слънчевата енергия. При фотоволтаичните централи номиналната мощност е изразена във Ват пик (W_p) и това е номиналната мощност на слънчевия панел, измерена при следните стандартни условия: интензитет на светлината (радиация от 1000 W/m^2); слънчев референтен спектър АМ 1,5 (с това се определя типа и цвета на светлината) и клетъчна температура при $25 \text{ }^\circ\text{C}$ (важна за ефективността на слънчевия панел).

В допълнение към гореизложеното следва да се има предвид, че при анализа на влиянието на отделните фактори, с най-голяма тежест за равнището на цената са средната годишна производителност на фотоволтаични модули и размера на инвестиционните разходи.

Може да се обобщи, че годишното брутно производство за групата централи е изчислено при отчитане на средната инсталирана мощност и коефициента на ангажираност на централата. Размерът на пълните ефективни работни часове за година на работа на централата със съответната технология се посочват от фирмата производител на съответната технология или са взети от официални източници и отразяващи международния опит, както и придобития и изграден опит в страната (чл. 21, ал. 2 от НРЦЕЕ, отм.).

Видно от Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. на ДКЕВР, прието на основание чл. 33, ал. 1 от ЗЕ и на чл. 4, ал. 3 и чл. 19, ал. 4, т. 1 от НРЦЕЕ, отм., изчисляването на цената на електрическата енергия, произведена от фотоволтаични централи, е направено при следните изходни параметри: инвестиционни разходи от 4 600 – 5 000 €/kW; експлоатационни разходи средно 1,3 – 1,5 €/ct/kWh за година, със заложен средногодишна инфлация за 2008 г. от 3,9 % и за следващите години от експлоатация на съоръженията – 1,5 %; полезен живот на активите – 25 години; оценка на реалната норма на собствения капитал, след данъчно облагане в размер на 9 % и капиталова структура от 80 % привлечен капитал и 20 % собствен капитал и цена на привлечения капитал – 7 %. Средно претеглена цена на капитала – 7,72 %.

В решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. и в ценовия модел към него е посочено, че годишното производство средно за България възлиза на 1 342 kWh за 1 kWp инсталирана мощност, или годишна ангажираност – 15,32% (или 1 342 часа/8760 часа годишно), поради което средногодишното производство на електрическа енергия от 1 kWp инсталирана мощност е 1 342 kWh.

В тази връзка може да се обобщи, че годишното брутно производство за групата централи е изчислено при отчитане на средната инсталирана мощност и коефициента на ангажираност на централата. Следователно, при формирането на преференциалните цени

по Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г., във връзка с т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., е отчетена производствената мощност и характеристиките на централите.

По отношение на размера собствени нужди следва да се има предвид, че действащите към момента на приемане на Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. и съответно Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. разпоредби на чл. 21 от ЗВАЕИБ, във връзка с НРЦЕЕ, отм., не са регламентирали изискване за отделно, самостоятелно посочване в ценовото решение на количеството електрическа енергия за собствени нужди, извън ценообразуващите елементи, какъвто е и производителността на инсталацията според вида технология и използваните ресурси. Както бе посочено по-горе, количеството енергия за собствени нужди представлява част от средногодишното произведено количество електрическа енергия от 1 kW инсталирана мощност, поради което по същността си е заложено и се съдържа в него, респективно е взето предвид в ценообразуващите елементи на цената и съответно е отразено в определената преференциална цена.

Следва също да се има предвид, че в действащото законодателство към приемане на Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. и съответно Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., както и към момента липсва изискване, определена методика или начин за определяне на стойността на собствените нужди, залегнали в решения на КЕВР за определяне на преференциални цени на електрическата енергия от ВИ. В този смисъл въпросът е от преценката и в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията при отчитане наличния ресурс на първичния енергиен източник, вида на технологията и инсталираната мощност, т.е. производителността на инсталацията според вида технология и използвания ресурс. Предвид изложеното, точният процент и/или съответно количеството електрическа енергия за собствени нужди, не е предмет на изрично посочване в ценовите решения за определяне на преференциални цени, но същите са вземани предвид.

Според §1, т. 6 от ДР на ЗЕВИ, енергия за собствени нужди е количеството енергия, консумирана при работата на съоръженията и инсталациите, чрез които се осъществява производството на енергия от ВИ. Следователно, всеки обект за производство на електрическа енергия от ВИ има собствени нужди, които са част от производствения процес на електрическа енергия. Енергията за собствени нужди, която се консумира при работата на съоръженията и е необходима за тяхната работа, не следва да се закупува от крайните снабдители и обществения доставчик, а да се произвежда при работен режим на тези съоръжения и инсталации, т.е. производителите използват за захранване на съоръженията и инсталациите на централите си произведената от тях електрическа енергия.

Енергията за собствени нужди за съответната група централи представлява количествата енергия за покриване на технологичните нужди на централите и е заложена като % (процент) от брутното производство на електрическа енергия от различните видове централи - фотоволтаични, вятърни, водноелектрически и от биомаса. Процентът собствени нужди е приложим спрямо съответната група производители и се определя въз основа на данните, които КЕВР събира служебно във връзка с изчисляване на инвестиционните и експлоатационни разходи на централите съобразно вида на технологията и нейните специфични технически показатели, при определяне на преференциалните цени през годините. Следователно, при отчитане на размера на собствените нужди Комисията е взела предвид данните за средногодишната продължителност на работа от БАН и съответните технически стандарти. Енергията за собствени нужди представлява част от средногодишното производство на електрическа енергия, т.е. по същността си се съдържа в него. В този смисъл данни за този компонент също се извличат от ценовите решения и съответните ценообразуващи елементи на определената преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия от ВИ, по групи производители.

Собствените нужди на групата производители на електрическа енергия по т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., във връзка с Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г., по

преценка на КЕВР, са заложи при определяне на преференциалната цена за тази група производители в размер на 3% от средногодишното количество произвеждана електрическа енергия от тези централи. Следователно, тези собствени нужди са част от количествата електрическа енергия, произведена при посочената в ценовия модел към Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г., във връзка с т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. средногодишна продължителност на работа, съответно производителност на този вид централи. Този размер на собствените нужди е в съответствие с предвидената средна годишна производителност от 1 342 kWh за 1 kWp инсталирана мощност, или 15,32% годишна ангажираност на работа и специфичните особености по отношение на режима на работа и часовата натовареност през годината за такъв тип централи, предвид основния фактор в сектора – характер на природния ресурс. Специфичният климат и климатични особености в България през годината формират рамката по отношение на работата на фотоволтаичните електрически централи в Р България, с която всеки инвеститор е запознат при инвестиране и изграждане на съоръжения от такъв тип. В същото време нивото на собствените нужди на групата централи в конкретния случай се определя за определената мощност от 0,005 MW в рамките на групата електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp. В този смисъл определените 3% собствени нужди от годишното производство 6,71 MWh, или 0,20 MWh е технически параметър, пряко свързан с определената цена и представлява референтна стойност за конкретните инсталации.

В т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР е определена преференциалната цена на електрическата енергия произведена от фотоволтаични електрически централи, въз основа на подробно посочените в мотивната част на Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. ценообразуващите елементи, формиращи преференциалните цени на тези централи, групирани съобразно предвидените законови критерии.

Във връзка с изчисляване на цената по т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР, в размер на 760,48 лв./MWh, за изкупуване на електрическата енергия, произведена от електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, в предходните ценови решения са отразени стойностите на добавките по чл. 21, ал. 2 и ал. 3 от ЗВАЕИБ. Цената се определя в размер 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на крайните снабдителите и добавка, определена от Комисията, по критерии в зависимост от вида на първичния енергиен източник съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от ЗЕ. Според ал. 3 на чл. 21 от ЗВАЕИБ, добавката за следващата календарна година не може да бъде по-малка от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година.

По отношение на данните, въз основа на които са преизчислени преференциалните цени на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници и по-конкретно за групата електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, по т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., следва да се има предвид, че преференциалната цена е образувана на база 80% от средната продажна цена за предходната календарна година и добавка в размер на 95% от добавката за предходната календарна година в утвърдените преференциални цени със съответните решения на КЕВР, както следва:

№	Решения на Комисията относно групата производители на електрическа енергия от ЕЦ с фотоволтаични модули до 5 kWp	мярка	Действаща цена, без ДДС	80 % от средната продажна цена, съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗВАЕИБ	95 % от стойността на добавката, съгласно чл. 21, ал.3 от ЗВАЕИБ	Преференциална цена, без ДДС
1.	Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г.	лв./MWh	-	67,49	714,51	782,00
2.	Решение № Ц-015 от 31.03.2008 г., в т.4	лв./MWh	782,00	54,79	727,21	782,00

3.	Решение № Ц-04 от 30.03.2009 г., в т.4	лв./MWh	782,00	64,40	758,60	823,00
4.	Решение № Ц-018 от 31.03.2010 г., в т.6	лв./MWh	823,00	72,22	720,67	792,89
5.	Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., в т.11	лв./MWh	792,89	75,84	684,64	760,48

С Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г., считано от 01.01.2007 г., Комисията е определила преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, в размер на **782,00** лв./MWh, формирана при основен размер 67,49 лв./MWh, представляващ 70 на сто от средната продажна цена за 2005 г. на обществените снабдители и добавка от 714,51 лв./MWh.

С Решение № Ц-015 от 31.03.2008 г., по т. 4, считано от 01.04.2008 г., Комисията е определила преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, като в мотивите на решението е посочено, че преференциалната цена на тези централи се запазва в размер на **782,00** лв./MWh, формирана при средна продажна цена на електрическата енергия за 2007 г. - 68,49 лв./MWh, или основен размер от 54,79 лв./MWh, представляващ 80 на сто от средната продажна цена на крайните снабдители и добавка за 2008 г. в размер на 727,21 лв./MWh.

С Решение № Ц-04 от 30.03.2009 г., по т. 4, считано от 01.04.2009 г., ДКЕВР е определила преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, в размер на **823,00** лв./MWh, формирана при основен размер 64,40 лв./MWh, представляващ 80 на сто от средно продажна цена за 2008 г. на крайните снабдители и добавка от 758,60 лв./MWh.

С Решение № Ц-018 от 31.03.2010 г., по т. 6, считано от 01.04.2010 г., ДКЕВР е определила преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, в размер на **792,89** лв./MWh, формирана при основен размер 72,22 лв./MWh, представляващ 80 на сто от средно продажна цена за 2009 г. на крайните снабдители и добавка от 720,67 лв./MWh.

С Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., по т. 11, считано от 01.04.2011 г., ДКЕВР е определила преференциална цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, в размер на **760,48** лв./MWh, формирана при основен размер 75,84 лв./MWh, представляващ 80 на сто от средно продажна цена за 2010 г. на крайните снабдители и добавка от 684,64 лв./MWh.

Изчисленията на преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, отразяват структурата и ценообразуващите елементи на ценовия модел съгласно Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. на ДКЕВР, при първоначално определена преференциална цена в размер на **782,00** лв./MWh, и всички извършени преизчисления на цената на електрическата енергия с горепосочените добавки във всяко от горесцитираните последващи ценови решения. Прегледът на техническите и икономическите параметри при определянето на цената на електрическата енергия за горепосочената група централи по т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2010 г., във връзка с Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г., е представен в следната таблица:

№	Показатели	Мярка	През първата година - 2007 г.	общо за периода на изкупуване
1	НЕТНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА ЕНЕРГИЯ	MWh	6,51	151,06
2	ОБЩО РАЗХОДИ	хил.лв.	1,98	53,34
	за експлоатационни	хил.лв.	0,02	4,44
	за амортизации	хил.лв.	1,96	48,90
3	ВЪЗВРЪЩАЕМОСТ	хил.лв.	3,62	45,34

4	НЕОБХОДИМИ ГОДИШНИ ПРИХОДИ	хил.лв.	5,60	98,68
5	NPV НА КОЛИЧЕСТВАТА	7,72%	6,51	70,57
6	NPV НА ПРИХОДИТЕ		5,60	55,18
	NPV НА експлоатационните		0,02	1,85
	NPV НА амортизациите		1,96	24,39
	NPV НА възвръщаемостта		3,62	28,94
7	ЦЕНА	лв./MWh	782,00	782,00

Видно от горното, преференциалната цена за групата електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, е формирана при размер на необходимите годишни приходи, който покрива всички разходи, необходими за производството на заложените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствени нужди.

Заложените стойности в ценовия модел през първата година отразяват нетна електрическа енергия в размер на 6,51 MWh при собствени нужди в размер на 3%, или 0,20 MWh, без отчитане деградацията на соларните панели през годините. Общо за периода на изкупуване на електрическата енергия, произведена от групата електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, количествата електрическа енергия са в общ размер на 151,06 MWh, като отразяват деградацията на соларните панели. Поради това, преференциалната цена от 782,00 лв./MWh е формирана като резултат от дисконтирани необходими годишни приходи в размер на 55,18 хил. лв., разделени на дисконтираното нетно количество електрическа енергия за целия период на задължително изкупуване в размер на 70,57 MWh, изчислени при норма на възвръщаемост в размер на 7,72%.

Въз основа на горното и при прилагане на начина за установяване на НСП по §1, т. 29 от ДР на ЗЕВИ, НСП за групата електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, по т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР – 760,48 лв./MWh, във връзка с Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. - 782,00 лв./MWh, се изчислява, както следва:

- **0,005 MW** - инсталирана мощност на фотоволтаична централа, намираща се в групата електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp;
- **1 342 часа** - продължителност от време на номинална работа на инсталацията;
- **15,32%** = 1 342 часа / 8 760 часа - коефициент на ангажираност;
- **6,71 MWh = 0,005 MW * 8 760 * 15,32%** – брутно произведена електрическа енергия за година - Ебр;
- **3,00%** - електрическа енергия за собствени нужди за година;
- **0,20 MWh = 6,71 MWh * 3,00%** - електрическа енергия за собствени нужди за година;
- **6,51 MWh = 6,71 MWh – 0,20 MWh** - нетна електрическа енергия за година;
- **1 302 kWh = 6,51 MWh / 0,005 MW** - нетно специфично производство.

В тази връзка и след преглед на ценообразуващите елементи, въз основа на които е определена преференциалната цена за групата електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp по т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР – 760,48 лв./MWh, без ДДС, във връзка с Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г., КЕВР установи нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 302 kWh, при средногодишна производителност на работа 6,71 MWh при номинална мощност и след приспаднати собствени нужди в размер на 3% или 0,20 MWh.

Горното се потвърждава от ценообразуващите елементи и съответните им изходни данни, които по аргументите, изложени по-горе, са с единствени конкретни стойности, които се онагледяват от изчислителния ценови модел към групата електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp от Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г., във връзка с т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. Преференциалната цена от 760,48 лв./MWh при

първоначално определена преференциална цена 782,00 лв./MWh, е определена за инсталирана мощност 0,005 MW, при средногодишна продължителност на работа в размер 1 342 часа, или годишна ангажираност 15,32 %, при размер собствени нужди – 3% или 0,20 MWh от брутното годишно производство 6,71 MWh.

Установеното нетно специфично количество електрическа енергия, т.е нетното производство от 1 kWp инсталирана мощност в размер на 1 302 kWh е взето предвид при определяне на преференциалната цена, отнасяща се за групата електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp от Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г., във връзка с т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., която покрива разходите за изграждането и оперирането на централите с тази технология и осигурява заложената в решението възвръщаемост. Стойността на НСП позволява на съответния производител от тази група производители на електрическа енергия от ВИ да формира такъв размер необходими годишни приходи, при който да се обезпечат всички разходи, нужни за покриване на произведените количества нетна електрическа енергия, които от своя страна представляват произведение на пълните ефективни часове на работа и мощността на съответната централа, с приспаднати собствените нужди.

Установеният размер на НСП на база на определената преференциална цена за групата електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp по Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г., във връзка с т. 11 от Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. не променя, нито намалява утвърдените с ценовото решение приходи, необходими на съответното енергийно дружество, попадащо в тази група производители, за покриване на разходите му, включително инвестиционните, както и за осигуряване на нормата на възвръщаемост, определена в ценовото решение на Комисията. При реалното прилагане на определените от Комисията преференциални цени всеки инвеститор има възможност да постигне различна доходност в зависимост от индивидуалното управление на инвестиционния проект.

Изказвания по т.5.:

Докладва А. Иванова. Отново основанието е §17 от Преходните и заключителни разпоредби от ЗИД на ЗЕ, въз основа на който Комисията се е произнесла с Решение № СП-1 от 31.07.2015. г Жалбоподател е Техносън“ ООД. Дружеството е обжалвало процесното решение в частта по т. 1.10, с което е установено НСП на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., в частта му по т. 11 – за електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, при преференциална цена от 760,48 лв./MWh. Въз основа на подадената жалба е образувано административно дело пред АССг. Същият се е произнесъл с решение, с което е постановил отмяна на процесното решение в спорната точка т.1.10, с която Комисията е установила със свое Решение № СП-1 от 2015 г. размер на НСП за процесната група централи в размер на 1 302 kWh. Решението на АССг е обжалвано с касационна жалба пред ВАС, който от своя страна изцяло е приел мотивите на АССг и е върнал решението на Комисията за ново произнасяне. Създадено е задължение на регулатора да се обоснове и да посочи стойностите чрез които е достигнал до процесния размер на НСП за дадената група централи, а именно 1 302 kWh. По-различното спрямо другите решения е, че Решение Ц-010 от 30.03.2011 г. е последното решение по ЗВАЕИБ. Тогава принципът на установяване и определяне на преференциалните цени е бил на принципа с добавките. Към онзи момент Комисията подробно е изложила стойностите на базата, на които е получена преференциалната цена, както и преизчисленията ѝ на база на добавките в съответствие с тогава действащата нормативна база, а именно чл. 21, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗВАЕИБ. Подробно и хронологично са изложени актуализациите с преизчисленията. В изпълнение на дадените мотиви и указания от съда, работната група е посочила стойностите на нетното специфично производство, съгласно §1, т.29 от ЗЕВИ. Подробно е посочен начинът на преизчисление, съгласно ЗВАЕИБ, на първата цена от Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. А. Иванова обърна внимание, че в това решение подробно са посочени

източниците на информация, стойностите и параметрите, при които е изчислена първата цена и въз основа на които Комисията е стъпила в последващите си решения на база действащата нормативна уредба при преизчислението на процесната цена. Не е променен нито един от ценообразуващите елементи от първото решение от 2006 г. до сега, като са Ноеочени-посочени ea всички стойности. В тази връзка, при съобразяване с мотивите на съда, Комисията подробно е посочила всеки един от въпросните параметри. Предвид гореизложеното и на основание §17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и §1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София-град по адм. дело № 8974 от 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г., работната група предлага на Комисията да обсъди и вземе следните решения:

1. Да приеме доклада на работната група;
2. Да приеме решение за установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР, по т. 11 - за електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp, във връзка с Решение № Ц-033 от 29.12.2006 г. на ДКЕВР.

А. Иванова прочете и диспозитива от проекта на решение:

Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 302 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР, в частта по т. 11, е определена преференциална цена в размер на 760,48 лв./MWh за електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното и на основание § 17 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. ДВ, бр. 56 от 2015 г.), във връзка с чл. 31, ал. 5, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници и § 1, т. 29 от Допълнителните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници, и чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с Решение № 4247 от 21.06.2018 г. на Административен съд София – град по адм. дело № 8974 по описа за 2015 г., оставено в сила с Решение № 2610 от 21.02.2019 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 12354 по описа за 2018 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 302 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР, в частта по т. 11, е определена преференциална цена в размер на 760,48 лв./MWh за електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp.

В заседанието по **точка пета** участват Владко Владимиров - изпълняващ функциите на председател и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова.

Решението е взето със **седем гласа „за“** (Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за, Димитър Кочков - за и Пенка Трендафилова – за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.б. Комисията, след като разгледа **административната преписка, образувана по подадено от Димитър Руменов Янков заявление с вх. № ДОИ-14 от 09.03.2021 г. за предоставяне на достъп до обществена информация**, установи следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпило заявление с вх. № ДОИ-14 от 09.03.2021 г. за достъп до обществена информация, подадено от Димитър Руменов Янков, с искане за предоставяне на Решение № Ж-627 от 30.08.2018 г. на КЕВР.

Предметът на разглежданото заявление е предоставяне на достъп до административен акт, постановен от КЕВР, а именно: Решение № Ж-627 от 30.08.2018 г. Посоченото решение е постановено от Комисията на основание чл. 22 от Закона за енергетиката (ЗЕ) по повод на конкретна жалба, подадена от Неждет Узунов срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите и тяхното разглеждане се уреждат в наредбата по чл. 60 от ЗЕ – Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (НЛДЕ). Съгласно чл. 147, ал. 2 от НЛДЕ когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства Комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им. Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката (чл. 147, ал. 1 от НЛДЕ).

От анализа на посочените разпоредби от НЛДЕ се налага извода, че решенията на Комисията, постановени по жалби, каквото е и Решение № Ж-627 от 30.08.2018 г., касаят конкретен спор между жалбоподателя и съответното енергийно дружество, като с оглед установените факти и обстоятелства и събраните доказателства по него Комисията има правомощие да се произнесе с административен акт, който засяга единствено страните по този спор. Аргумент в тази посока е и фактът, че КЕВР има задължение да уведоми за решението си само страните по жалбата (чл. 147, ал. 3 от НЛДЕ).

Горните факти и обстоятелства следва да се отчетат в хода на разглеждане на заявление с вх. № ДОИ-14 от 09.03.2021 г. за достъп до обществена информация. Освен това, в случая следва да се съобрази и легалното определение на чл. 2, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), съгласно което обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължените по закона субекти. В този смисъл, за да се обоснове извод, че информацията, предмет на заявление с вх. № ДОИ-14 от 09.03.2021 г. попада в обхвата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, е необходимо по отношение на нея да са налице кумулативно и двете условия,

квалифициращи я като такава и визирани в посочената правна норма, а именно – да е свързана с обществения живот и да дава възможност на гражданите да си съставят мнение за дейността на КЕВР.

В конкретния случай е видно, че административният акт, до който се иска достъп е постановен по конкретна жалба и касае дейността на жалбоподателя и „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. Следователно, исканата информация не се отнася до обществения живот в Р България, а е с частен характер и като такава засяга единствено страните в административното производство, завършило с постановяването на Решение № Ж-627 от 30.08.2018 г. В тази връзка по отношение на исканата информация не са изпълнени условията на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, поради което, заявление с вх. № ДООИ-14 от 09.03.2021 г. не попада в приложното поле на ЗДОИ.

Изказвания по т.б.:

Докладва С. Петрова. В Комисията е постъпило заявление от Димитър Янков за достъп до обществена информация. Заявителят иска предоставяне на Решение № Ж-627 от 30.08.2018 г. на КЕВР. Това решение е постановено от Комисията на основание чл. 22 от Закона за енергетиката по повод на конкретна жалба, подадена от Неждет Узунов срещу „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. Подадената жалба очертава предмета и страните в административното производство, развило се във връзка с нейното разглеждане. Страните по жалбата са жалбоподателят Неждет Узунов и „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД. Жалбата е разгледана по реда на НЛДЕ.

От анализа на разпоредбата на чл. 147 от НЛДЕ се извежда извод, че решенията, които Комисията е постановила във връзка с разглеждане на конкретни жалби, касаят конкретен спор между жалбоподатели и дружеството и Комисията може да се произнесе по такава жалба с административен акт, който засяга и поражда права и задължения единствено за страните в конкретното административно производство. В конкретния случай тези факти и обстоятелства са от значение, с оглед преценката дали е налице обществена информация по смисъла на ЗДОИ. В чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ се съдържа дефиниция на понятието, а именно такава информация е информацията, която засяга обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят мнение за задължения субект, който в случая е КЕВР. С оглед на факта, че решението до което се иска достъп (Решение № Ж-627 от 30.08.2018 г.) касае конкретни страни: жалбоподателят Неждет Узунови и електроснабдителното дружество, това решение не се отнася до обществения живот на Република България и има частен характер. По отношение на исканата информация не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ информацията до която се иска достъп да бъде с обществен характер. Предвид гореизложеното и на основание чл. 28, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация, работната група предлага на Комисията да обсъди следните решения:

1. Да приеме настоящия доклад;

2. Да откаже да предостави достъп до информацията, предмет на заявление с вх. № ДООИ-14 от 09.03.2021 г. за достъп до обществена информация, подадено от Димитър Руменов Янков.

В. Владимиров помоли да бъде прочетен и диспозитива на решението.

С. Петрова прочете диспозитива на решението:

Предвид гореизложеното на основание чл. 28, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Отказва достъп до информацията, предмет на подаденото от Димитър Руменов Янков, заявление с вх. № ДООИ-14 от 09.03.2021 г. за достъп до обществена информация.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Предвид гореизложеното на основание чл. 28, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Отказва достъп до информацията, предмет на подаденото от Димитър Руменов Янков, заявление с вх. № ДООИ-14 от 09.03.2021 г. за достъп до обществена информация.

В заседанието по **точка шеста** участват Владко Владимиров - изпълняващ функциите на председател и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова.

Решението е взето със **седем гласа „за“** (Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за, Димитър Кочков - за и Пенка Трендафилова – за), от които **четири гласа** (Александър Йорданов, Владко Владимиров, Георги Златев, Евгения Харитонова) на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

По т.7. Комисията разгледа доклад с вх. № В-Дк-83 от 19.03.2021 г. относно **указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.** и проект на акт.

На основание чл. 6, ал. 1, т. 4 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ) Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) дава писмени указания относно прилагането на подзаконовите нормативни актове, предвидени в ЗРВКУ, които са приети от Министерския съвет по нейно предложение.

С Постановление на Министерския съвет № 8 от 18.01.2016 г., обн. ДВ, бр. 6 от 22.01.2016 г., в сила от 22.01.2016 г., е приета предложената от Комисията Наредба за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги (НРКВКУ), която се прилага за регулаторния период по чл. 10, ал. 1 от ЗРВКУ, започващ от 1 януари 2017 г., както и за следващи регулаторни периоди.

На основание чл. 1, ал. 2 от НРКВКУ, Комисията следва да даде писмени указания по прилагането ѝ, преди началото на регулаторния период.

Съгласно изменението на § 14 от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за водите (ЗИД на ЗВ), обнародвано в ДВ, бр. 58 от 31.07.2015 г., настоящият петгодишен регулаторен период започна от 1 януари 2017 г. и приключва на 31.12.2021 г., респективно следващият регулаторен период следва да започне от 1 януари 2022 г. В тази връзка Комисията следва да даде писмени указания по прилагането на НРКВКУ за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.

Указанията, издадени от Комисията в изпълнение на ЗРВКУ и наредбите по приложението му, по своята правна същност представляват общ административен акт. В този смисъл е съдебната практика по отношение на действащите Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2017-2021 г. и Указания за образуване на цените на ВиК услугите чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторния период 2017-2021 г., а именно Решение № 1086 от 22.02.2017 г. по адм. дело № 5137 от 2016 г. на Административен съд София - град (АССГ), 46 състав и Решение № 1297 от 01.03.2017 г. по адм. дело № 5138 от

2016 г. на АССГ, 46 състав, както и практиката на Върховния административен съд.

Във връзка с гореизложеното, прилагаме към настоящия доклад проект на Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г. (проект на Указания).

Проектът на Указания е разработен на база действащите Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2017-2021 г., приети с решение на КЕВР по Протокол № 76 от 19.04.2016 г., т. 2, с оглед осигуряване на приемственост и последователност на подхода. В проекта са определени:

- Начинът за изчисление на променливите, формиращи показателите за качество на ВиК услугите;
- Параметрите на нивата за оценка на изпълнението на показателите за качество;
- Единните показатели за ефективност по смисъла на чл. 13, ал. 3 от ЗРВКУ, начините на изчисляване на финансовите корекции по Глава пета от НРКВКУ, които се налагат за тяхното изпълнение/неизпълнение, както и минималните и максималните стойности на финансовите корекции;
- Редът за определяне на групите ВиК оператори по чл. 23 от НРКВКУ;
- Указания за попълване на електронните модели към бизнес плана;
- Изискванията към качеството на информацията, която ВиК операторите предоставят на Комисията;
- Изисквания към системите на ВиК операторите за управление на качеството на дейността по изпълнение на бизнес плановете и за вътрешен контрол.

В проекта на Указания са предложени следните промени спрямо Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2017-2021 г.:

- В електронния модел на бизнес плана са включени необходимите раздели и за услугите доставяне вода с непитейни качества и доставяне вода на друг ВиК оператор, както и са допълнени справки № 4.1 (Отчет и прогноза за фактурирани количества, население и потребители по услуги), № 4.2 (Отчет и прогноза за продадени и/или закупени водни количества на/от други ВиК оператори), № 12.2 (Разходи за експлоатация и поддръжка на нови активи и/или осъществяване на нови дейности, включени в коефициент Qp). Моделът е изцяло автоматизиран, като целта е информация да се въвежда на едно място и да се ползва във всички приложими справки – което ще улесни както дружествата, така и Комисията при подготовката и разглеждането на бизнес плановете.
- Структурата на текстовата част на бизнес плана е актуализирана в съответствие с изискванията в електронния модел и указанията.
- Въвежда се изискване ВиК операторите, които предоставят услугата доставяне вода на друг ВиК оператор, както и ВиК операторите, които получават такава услуга, да представят договор по реда на чл. 5, ал. 3 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи;
- Въз основа на трайната съдебна практика се уточнява, че в случай, че при разглеждането на бизнес плана по реда на ЗРВКУ са настъпили изменения, измененият проект на бизнес план следва да бъде повторно разгледан и съгласуван от Асоциацията по ВиК или Общинския съвет, преди да започне процедурата по неговото одобрение от Комисията.
- Посочени са основните елементи на структурата на текстовата част на бизнес плана.
- Представени са подробни указания за попълване на всяка една справка от електронния модел на бизнес плана.
- Въвежда се изискване ВиК операторите да прогнозират достигане на определените

от Комисията индивидуални цели за 2026 г., като прогнозираят ежегоден темп на подобрене (увеличение или намаление) на съответните показатели за качество.

- Фактурираните количества по услуги се прогнозираат в Справка № 4.1, въз основа на средногодишни фактурирани количества за 2018-2020 г. и ефект от новоприсъединени потребители за 2022 г., а за периода 2023-2026 г. чрез отчитане на прогнозите за очаквано изменение на броя обслужвано население съгласно данни на Националния статистически институт (НСИ), присъединяване на нови потребители и намаляване на търговски загуби на вода.

- Информация за персонала се представя за всички услуги и дейности по категориите, определени по Националната класификация на професиите и длъжностите в сила от 01.01.2011 г., като са представени изисквания за посочването на численост на персонала, разпределяне на пряко и непряко зает персонал, разпределяне на общ административен персонал, и представяне на информация за разходи за възнаграждения по трудови и извън-трудова правоотношения.

- Информация за потребление и разходи за електроенергия се представя за всички услуги и дейности, включително за електроенергия произведена от собствени източници (като са дадени изисквания как да се определя разходът за регулирана дейност в тези случаи).

- Информация за брой ремонти и разходи за оперативен ремонт се представя за всички услуги и дейности, като са прецизирани направленията за профилактика и ремонти по канализационната мрежа, както и категориите разходи, които следва да се отчитат.

- Информация за инвестиции се представя за всички услуги и дейности, като се посочват по отделно източниците на финансиране – собствени средства, заеми и отделно заеми за съфинансиране на инвестиции по ОП „Околна среда 2014-2020“.

- Информацията за годишните разходи се представя за всички услуги и дейности по категории и видове разходи в Справка № 12 „Годишни разходи“, като отчетни и прогнозни разходи за електроенергия, оперативен ремонт, оползотворяване и депониране на утайки, амортизации, възнаграждения и осигуровки се пренасят автоматично от съответните справки от бизнес плана.

- Справка № 12.1. „Изменение на годишните разходи спрямо отчетната година“ представя автоматично данни за изменението на прогнозните годишни разходи за всички услуги и дейности по категории и видове разходи за всяка прогнозна година спрямо базовата, както и обобщение на разходите за нови активи и/или нови дейности и ефекта им за всяка година спрямо базовата по категории разходи.

- В Справка № 12.2. „Разходи за експлоатация и поддръжка на нови активи и/или осъществяване на нови дейности, включени в коефициент Qp“ се посочва техническа и друга информация, както и всички преки разходи за всеки нов обект и/или дейност, за които се формират допълнителни разходи.

- В Справка № 13 „Анализ на социалната поносимост на предлаганите цени“ се отразява разполагам средномесечен паричен доход на лице от домакинството в региона, обслужван от ВиК оператора. Необходимата информация за 2020 година се получава от НСИ по области от изследване „Наблюдение на домакинските бюджети“. В случай, че към момента на подготовка на бизнес плана не е налична информация за 2020 г., се ползват данни за 2019 г. Доходите се увеличават за периода на бизнес плана съгласно предвижданията за нарастване на Брутен вътрешен продукт (БВП) в актуална средносрочна бюджетна прогноза. Анализът на социалната поносимост на комплексната цена на предоставяните от дружеството ВиК услуги на битови и приравнени към тях потребители (доставяне вода на потребителите, отвеждане и пречистване на отпадъчни води) с добавен ДДС се извършва съгласно §1, ал. 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на ЗРВКУ.

- Прецизирани са изискванията за изчисляване на коефициентите на степени на замърсеност в Справка №16, въз основа на данни за приноса на товара по БПК5 по степени на замърсеност 1, 2 и 3 към общия товар на промишлеността.

- Прецизирани са изискванията за отчитане на показателите за качество - ПК1, ПК7а, ПК7б, ПК11б, ПК11г, ПК12г, ПК15а, ПК15б, както и са въведени изисквания за отчитане на показателите - ПК12а, ПК12б, ПК12в.
- Прецизирани са изискванията за оценка на изпълнението на показателите за качество (ПК), като е посочено за кои показатели за качество следва да се прогнозира увеличение и за кои – намаление, както и са предложени по-равномерно разпределени нива на оценка на изпълнението.
- По отношение на единните показатели за ефективност по смисъла на чл. 13, ал. 3 от ЗРВКУ се предлага да отпадне ПК12г – събираемост, който да бъде заменен с ПК4а - общи загуби на вода във водоснабдителните системи и срокове за тяхното намаляване ($\text{м}^3/\text{км}/\text{ден}$), а по показател ПК2а – качество на питейната вода по показателите, които се мониторира, съгласно изискванията на наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 3 от Закона за водите в големи зони на водоснабдяване (%), се уточнява, че за дружества които нямат големи зони на водоснабдяване се прилага ПК2б — качество на питейната вода по показателите, които се мониторира, съгласно изискванията на наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 3 от Закона за водите в малки зони на водоснабдяване;
- Предлага се процентът на увеличение / намаление, в резултат от изпълнението на всеки един показател за ефективност, да се увеличи от 0,3 до 0,5.
- Прецизирани са изискванията за дружествата, които нямат обособени територии по смисъла на ЗВ, и предоставят ВиК услуги по реда на чл. 2, ал. 3 от ЗРВКУ и чл. 198о, ал. 6 от ЗВ, по отношение на определянето на групи оператори (единствено за целите на определяне на норма на възвръщаемост и оборотен капитал), както и изискванията за предоставяне на информация от съществуващи бази данни.
- Не се предвиждат промени в критериите за определяне на групи оператори, както и сроковете, в които дружествата следва да са създали изискуемите регистри и бази данни (сроковете са изтекли през регулаторен период 2017-2021 г., респективно дружествата следва да предоставят информация от тях), сроковете за внедряване на системи за управление на качеството и създаване на интернет страници.
- Не се предвиждат промени в четирите нива на оценка на качеството на информация, съдържаща се в изискуемите регистри и бази данни, като са посочени конкретните критерии за извършването на оценките, включително чрез оценка на степента на внедряване на изискуемите регистри и бази данни (включително оценка на общите и специфични характеристики), както и оценка на надеждност на представената информация в годишния отчет за изпълнение на одобрения бизнес план за променливи, формиращи нивата на ПК; посочени са конкретните изисквания за обхвата на общите характеристики (валидни за всички изискуеми регистри и бази данни) и специфичните за всеки регистър и бази данни характеристики.

Изказвания по т.7.:

Докладва И. Касчиев. Съгласно Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги Комисията дава писмени указания относно прилагането на наредбите към ЗРВКУ, които се приемат от Министерски съвет по предложение на Комисията. Действащите наредби към закона са приети през 2016 г. и се прилагат за регулаторния период от 1 януари 2017 г., както и за следващи регулаторни периоди.

НРКВКУ също изисква Комисията да даде писмени указания по нейното прилагане преди началото на регулаторния период.

Указанията, които се издават от Комисията в изпълнение на ЗРВКУ и наредбите, по своята правна същност представляват общ административен акт. С Указанията, които работната група предлага по прилагането на НРКВКУ за новия петгодишен регулаторен период, който ще започне от 01.01.2022 г. се определят:

- Начин за изчисление на променливите, които формират показателите за качество;
- Параметри на нивата за оценка на изпълнението на показателите за качество;
- Единните показатели за ефективност;

- Редът за определяне на групите ВиК оператори;
- Указания за попълване на електронните модели към бизнес плана;
- Изискванията към качеството на информацията, която дружествата предоставят на Комисията;
- Изисквания към системите на ВиК операторите за управление на качеството на дейността.

В доклада подробно е описано какви промени са направени в Указанията за новия регулаторен период спрямо Указанията, които са приети и прилагани за действащия регулаторен период. В електронния модел на бизнес плана са включени допълнителни раздели и за услугите доставяне на вода с непитейни качества и доставяне на вода на друг оператор, така че с един електронен модел да се обхване цялата дейност на тези ВиК оператори, които предоставят и тези услуги. Моделът е изцяло автоматизиран, като целта е една информация да се въвежда само на едно място и да се ползва във всички приложими справки, което да улесни както дружеството, така и Комисията.

Структурата към текстовата част на бизнес плана също е актуализирана в съответствие с изискванията в електронния модел. В Указанията са въведени изисквания за тези дружества, които предоставят услуга доставяне на вода на друг оператор, както и операторите, които получават тази услуга, да представят договор по реда на Наредба № 4 от 2004 г. Въз основа на трайна съдебна практика се уточнява, че при разглеждането на бизнес плана по реда на ЗРВКУ, в случай, че са настъпили изменения, измененият проект на бизнес плана трябва да бъде повторно разгледан и съгласуван от АВиК или от Общинския съвет, преди да започне процедурата по неговото одобрение от Комисията, тъй като има три съдебни решения, с които са отменени решения на КЕВР за одобряване на бизнес планове.

Дадени са подробни указания как да се попълва всяка една справка от електронния модел на бизнес плана. В електронния модел са въведени и допълнителни справки, касаещи фактурираните количества, както и разходи за експлоатация и поддръжка на нови активи или осъществяване на нови дейности, включени в коефициента Q_r . Справките за персонала са коригирани и допълнени, както и справките за водния баланс, справките за електроенергия, справката за ремонтната програма. Справката за инвестиционната програма е допълнена за всички услуги и дейности, като се посочват отделно източниците на финансиране, собствени средства, заеми и отделно заеми за съфинансиране по ОП „Околна среда 1420“, тъй като има 15 ВиК оператори, които са бенефициенти по тази програма. Представена е и допълнителна справка в модела, в която подробно да се посочат разходите за експлоатация и поддръжка на нови дейности, тъй като те се включват в коефициента Q_r , с който одобрените цени ежегодно се изменят.

Представена е информация как се изчислява социалната поносимост на предлаганите цени, като се ползва доход от изследването „Наблюдение на домакинските бюджети“ от НСИ за 2020 г. Ако такава информация не е налична към подготовката на бизнес плана, се използват данни за 2019 г. и доходите се прогнозира с увеличение, съгласно предвижданията за нарастване на БВП в актуалната средносрочна бюджетна прогноза.

Прецизирани са изискванията за изчисляване на коефициентите за степен на замърсеност, както изискванията за отчитане на показателите за качество, както и са въведени допълнителни изисквания как се отчитат част от показателите за качество, за които не е имало такива изисквания в действащите указания. Прецизирани са изискванията за оценка на показателите за качество. По отношение на единните показатели за ефективност се предлага да отпадне ПК12г „Събираемост“, който да бъде заменен с ПК4а „Общи загуби на вода във водоснабдителните системи“, който се изчислява в кубични метри на километър на ден. За тези, които нямат големи зони на водоснабдяване се предлага прилагането като единен показател за ефективност ПК2б, който оценява качеството на питейната вода в малките зони на водоснабдяване. Процентът на увеличение или намаление за всеки един показател за ефективност се

предлага да се увеличи от 0,3 до 0,5. Тези показатели участват в коефициент У, с който се изменят одобрените цени.

За дружествата, които нямат обособени територии по смисъла на Закона за водите, се предлага да се определя към кои групи спадат единствено и само за целите на определяне на норма на възвръщаемост и оборотен капитал. За тези дружества се уточнява, че могат да продължат да представят от съществуващи бази данни. В проекта на Указания не се предвиждат промени в критериите за определяне на групи оператори, сроковете, в които вече трябва да са създали изискуемите регистри и бази данни, интернет страници, системи за управление на качеството.

Не се предвиждат и промени в четирите нива на оценка на качеството на информация, като са посочени конкретните критерии за извършване на оценката, включително чрез оценка на степента на внедряване на изискуемите регистри и бази данни и оценка на надеждността на представената информация в годишния отчет за изпълнение на одобрения бизнес план.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 43, ал. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, във връзка с чл. 6, ал. 1, т. 4 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и чл. 1, ал. 2 от Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги, работната група предлага на Комисията да вземе следните решения:

1. Да разгледа и приеме настоящия доклад,

2. Да насрочи обществено обсъждане, по реда на чл. 14, ал. 1 от Закона за енергетиката, на проекта на Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2022-2026 г., на електронния модел на бизнес плана и на структурата на текстовата част на бизнес плана;

3. Да определи дата, час и място на провеждане на обществено обсъждане на проекта на Указания, които да бъдат публикувани на интернет страницата на Комисията; Общественото обсъждане да бъде проведено по реда на Решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8 на Комисията за енергийно и водно регулиране;

4. Да покани чрез съобщение на интернет страницата на Комисията за участие в общественото обсъждане на проекта на Указания заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от Закона за енергетиката - ВиК оператори, държавни органи, бранишови организации, Асоциации по ВиК, общини, клиенти и организации на потребители;

5. Да определи 14-дневен срок за представяне на становища по проекта на Указания.

И. Касчиев допълни, че работната група предлага на интернет страницата да се публикува и доклада, тъй като в него са мотивите на работната група.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

Р. Тоткова обърна внимание, че в проекта на Указания са били открити някои граматически неточности и те трябва да бъдат отстранени преди публикуването на документите. Тези неточности са констатирани след изпращането на материалите за закрито заседание до членовете на Комисията.

В. Владимиров каза, че това ще се има предвид и ще бъде извършено от работната група и обяви, че насрочва общественото обсъждане на 06.04.2021 г. от 10:00 часа.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 43, ал. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, във връзка с чл. 6, ал. 1, т. 4 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и чл. 1, ал. 2 от Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

1. Приема доклад вх. № В-Дк-83 от 19.03.2021 г. относно указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.;

2. Приема проект на Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2022-2026 г., на електронния модел на бизнес плана и на структурата на текстовата част на бизнес плана;

3. Насрочва обществено обсъждане на проект на Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2022-2026 г., на електронния модел на бизнес плана и на структурата на текстовата част на бизнес плана по т. 2 на 06.04.2021 г. от 10:00 ч., което да се проведе по реда на решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8 на Комисията за енергийно и водно регулиране;

4. За участие в общественото обсъждане на проект на Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2022-2026 г., на електронния модел на бизнес плана и на структурата на текстовата част на бизнес плана по т. 2 да бъдат поканени чрез съобщение на интернет страницата на Комисията заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от Закона за енергетиката - ВиК оператори, държавни органи, браншови организации, Асоциации по ВиК, общини, клиенти и организации на потребители;

5. Докладът и проектът на Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2022-2026 г., на електронния модел на бизнес плана и на структурата на текстовата част на бизнес плана, датата и часът на провеждане на обществено обсъждане да бъдат публикувани на интернет страницата на Комисията за енергийно и водно регулиране;

6. Определя 14-дневен срок за предложения и становища във връзка с публикувания проект по т. 2.

В заседанието по **точка седма** участват Владко Владимиров - изпълняващ функциите на председател и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова.

Решението е взето със **седем гласа „за“** (Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за, Димитър Кочков - за и Пенка Трендафилова – за), от които **два гласа** (Димитър Кочков и Пенка Трендафилова) на членовете на Комисията със стаж във ВиК сектора.

По т.8. Комисията разгледа доклад с вх. № В-Дк-84 от 19.03.2021 г. относно избор на метод за **ценово регулиране за сектор ВиК през следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.**

На основание чл. 13, ал. 2 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ) Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) регулира цените на ВиК услугите чрез определяне на горна граница на цени или на приходи или чрез норма на възвръщаемост. В съответствие с чл. 13, ал. 5 от ЗРВКУ методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване, отразяващи структурата на разходите, редът за внасяне на предложенията за цените и за утвърждаването им, както и редът за предоставяне на информация се определят с наредба, приета от Министерския съвет по предложение на Комисията.

В изпълнение на горното, с Постановление на Министерския съвет № 8 от

18.01.2016 г., обн. ДВ, бр. 6 от 22.01.2016 г., в сила от 22.01.2016 г., е приета предложената от Комисията Наредба за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги (НРЦВКУ), която се прилага за регулаторния период по чл. 10, ал. 1 от ЗРВКУ, започващ от 1 януари 2017 г., както и за следващи регулаторни периоди.

Съгласно чл. 8, ал. 3 от НРЦВКУ приложимият метод на ценово регулиране за съответната група В и К оператори се определя с решение на Комисията не по-късно от 9 месеца преди началото на регулаторния период.

С решение по протокол № 52 от 21.03.2016 г., т. 1 КЕВР е приела прилагането на метод за ценово регулиране „горна граница на цени“ за В и К сектора за настоящия регулаторен период, започнал от 01.01.2017 г. и приключващ на 31.12.2021 г.

Предвид изложеното, Комисията следва да определи метод на ценово регулиране, който да се прилага за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.

При метода „норма на възвръщаемост“ (разходи плюс), Комисията утвърждава цени и наблюдава текущо фактическите стойности на необходимите приходи на ВиК оператора и техните компоненти, като продължителността на регулаторния период е не по-кратка от една година, а следващ регулаторен преглед се извършва по инициатива на Комисията или на ВиК оператора при съществени отклонения между одобрени и действителни разходи и/или възвръщаемост по преценка на Комисията. Този метод е прилаган от Комисията при първите бизнес планове на ВиК операторите за периода 2006-2008 г., които съгласно §2, ал. 2 от ПЗР на ЗРВКУ са изготвяни за 3-годишен период. Същият не може да бъде приложен за 5-годишен регулаторен период, тъй като предполага възможност за ежегодно изменение на утвърдените цени на ВиК услуги, при което ще отпадне връзката между одобрения бизнес план и утвърдените цени на ВиК услуги.

Прилагането на метода на ценово регулиране „горна граница на приходи“ включва използването на коефициент Z, който съгласно чл. 6, т. 3 от НРЦВКУ отразява разликите между прогнозни и действителни необходими приходи, породени от разликата между прогнозните и действителните количества доставени, отведени и пречистени води. Към момента този метод за ценово регулиране се прилага единствено в сектор Електроенергетика, в който обаче има много високо ниво на достоверност на данните за количествата на вход и изход система. Същевременно в сектор ВиК се констатира, че данните за количествата на вход и изход система са с много ниско ниво на достоверност:

- Вход водоснабдителна система: съгласно годишен доклад и сравнителен анализ на ВиК сектора за 2019 г., приет от КЕВР с решение по т. 3 от Протокол № 257 от 02.12.2020 г., делът на водните количества на вход водоснабдителна система без измерване е 25% от всички подадени количества. Изпълнението на показателя за качество ПК6, с който се отразява въвеждането на водомерни зони, имащи постоянно измерване на дебит и налягане на вход/изход зона, с интервал на запис на данни от 15 минути и архивиране на данните в електронни бази данни, за период от минимум 1 година, и измервания в критична точка при необходимост, към края на 2019 г. е 23,7% при дългосрочно ниво 100%.

- Изход водоснабдителна система: Изпълнението на показателя за качество ПК12е, с който се отразява ефективността на изграждането на водомерно стопанство (водомери на СВО) към края на 2019 г. е 55,2%, т.е. едва половината от водомерите на СВО са приведени в техническа и метрологична годност през отчетната година и отговарят на одобрения тип. Същевременно към края на 2019 г. се отчита ниво на ПК4б Общи загуби на вода във водоснабдителните системи от 61,1%, които са формирани от търговски и реални загуби на вода, а търговските загуби на вода включват неточност при измерване и незаконно ползване.

Отчитайки ниското ниво на достоверност на данните за водните количества на вход и изход водоснабдителна система, може да се направи извод, че на този етап прилагането на метода „горна граница на приходи“ може да доведе до манипулиране на данните за водните количества, респективно на коефициент Z.

Методът „горна граница на цени“ се използва в настоящия регулаторен период на ВиК сектора и има натрупана практика по неговото прилагане. С приемането на НРЦВКУ и НРКВКУ от 2016 г. са отстранени много от констатираните преди това недостатъци, като е предвидена възможност за одобряване на цени за всяка от годините на регулаторния период, които в последствие служебно се изменят. Това дава възможност за високо ниво на предвидимост на темпа на промяна на цените през следващия регулаторен период както за ВиК операторите, така и за потребителите на ВиК услуги. **В тази връзка предлагаме Комисията да продължи да прилага метода „горна граница на цени“ и през следващия регулаторен период 2022-2026 г.**

Всички детайли относно образуването на цените на ВиК услугите по този метод ще бъдат описани в Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторния период 2022-2026 г.

Изказвания по т.8.:

Докладва И. Касчиев. Съгласно Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, КЕВР регулира цените на ВиК услугите чрез определяне на горна граница на цени или на приходи или чрез норма на възвръщаемост. Приложимият метод на ценово регулиране за съответната група оператори се определя с решение на Комисията не по-късно от 9 месеца преди началото на регулаторния период. За действащия регулаторен период 2017 – 2021 г. КЕВР е приела с решение по протокол от 2016 г. прилагането на метод „горна граница на цени“. Предвид изложеното, Комисията следва да определи метод на ценово регулиране, който да се прилага за новия регулаторен период.

При метода „норма на възвръщаемост“ (разходи плюс), Комисията утвърждава цени и наблюдава текущо фактическите стойности на необходимите приходи на ВиК оператора, като продължителността на регулаторния период е не по-кратка от една година, а следващ регулаторен преглед се извършва по инициатива на Комисията или на ВиК оператора. Този метод не може да бъде прилаган за ВиК сектора, тъй като има изискване да се прилага 5-годишен регулаторен период. Този метод е прилаган само в началото на регулирането на ВиК сектора, когато първият регулаторен период е бил съкратен.

При прилагането на метода на ценово регулиране „горна граница на приходи“ се включва използването на коефициент Z , който съгласно НРЦВКУ отразява разликите между прогнозни и действителни необходими приходи, породени от разликата между прогнозните и действителните количества доставени, отведени и пречистени води. Този метод се прилага от КЕВР в сектор „Електроенергетика“, в който обаче има много високо ниво на достоверност на данните за количествата на вход и изход система. Това не е валидно за сектор „ВиК“, където данните за количествата на вход и изход система са с много ниско ниво на достоверност, тъй като липсва измерване, не е реализиран показател за качество ПК6, с който се отразява въвеждането на водомерни зони, имащи постоянно измерване, т.е. данните за входа на системата във ВиК сектора са с ниско ниво на надеждност. Такива са и данните за изход на водоснабдителната система. Към края на 2019 г. малко над половината от всички водомери на сградни отклонения са приведени в техническа и метрологична годност и отговарят на одобрения тип. Същевременно във ВиК сектора се отчита много високо ниво на Общи загуби на вода (над 61%), които са формирани от търговски и реални загуби на вода, а търговските загуби на вода включват неточност при измерване и незаконно ползване.

Отчитайки ниското ниво на достоверност на данните за водните количества на вход и изход водоснабдителна система, може да се направи извод, че на този етап прилагането на метода „горна граница на приходи“ може да доведе до манипулиране на данните за водните количества, респективно на коефициент Z .

Методът „горна граница на цени“ се използва в настоящия регулаторен период на ВиК сектора и има натрупана практика по неговото прилагане. С приемането на Наредбите към ЗРВКУ от 2016 г. са отстранени много от констатираните преди това

недостатъци, като е предвидена възможност за одобряване на цени за всяка от годините на регулаторния период, които в следствие служебно се изменят. Това дава възможност за високо ниво на предвидимост на темпа на промяна на цените през регулаторния период както за доставчиците, така и за потребителите на ВиК услуги. В тази връзка работната група предлага КЕВР да продължи да прилага метода „горна граница на цени“ и през следващия регулаторен период 2022-2026 г.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и чл. 8, ал. 3 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги, работната група предлага на Комисията да разгледа и приеме настоящия доклад и да вземе решение за прилагане на метод за ценово регулиране „горна граница на цени“ за ВиК сектора за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и чл. 8, ал. 3 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

1. Приема доклад с вх. № В-Дк-84 от 19.03.2021 г. относно избор на метод за ценово регулиране за сектор ВиК през следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.

2. Приема прилагане на метод за ценово регулиране „горна граница на цени“ за ВиК сектора за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.

В заседанието по **точка осма** участват Владко Владимиров - изпълняващ функциите на председател и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова.

Решението е взето със **седем гласа „за“** (Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитонова – за, Димитър Кочков - за и Пенка Трендафилова – за), от които **два гласа** (Димитър Кочков и Пенка Трендафилова) на членовете на Комисията със стаж във ВиК сектора.

По т.9. Комисията разгледа доклад вх. № В-Дк-85 от 19.03.2021 г. относно **указания по прилагане на Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.** и проект на акт.

На основание чл. 6, ал. 1, т. 4 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ) Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) дава писмени указания относно прилагането на подзаконовите нормативни актове, предвидени в ЗРВКУ, които са приети от Министерския съвет по нейно предложение. Съгласно чл. 16 от ЗРВКУ указанията, дадени от Комисията относно образуването на цените, са задължителни за В и К операторите и за предприятията по чл. 2, ал. 3 от ЗРВКУ.

С Постановление на Министерския съвет № 8 от 18.01.2016 г., обн. ДВ, бр. 6 от 22.01.2016 г., в сила от 22.01.2016 г., е приета предложената от Комисията Наредба за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги (НРЦВКУ), която се прилага за регулаторния период по чл. 10, ал. 1 от ЗРВКУ, започващ от 1 януари 2017 г., както и за следващи регулаторни периоди.

На основание чл. 1, ал. 2 и ал. 3 от НРЦВКУ, Комисията следва да даде писмени указания по прилагането ѝ, преди началото на регулаторния период.

Съгласно изменението на § 14 от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за водите (ЗИД на ЗВ), обнародвано в ДВ, бр. 58 от 31.07.2015 г., настоящият петгодишен регулаторен период започна от 1 януари 2017 г. и приключва на 31.12.2021 г., респективно следващият регулаторен период следва да започне от 1 януари 2022 г. В тази връзка Комисията следва да даде писмени указания по прилагането на НРЦВКУ за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.

С доклад вх.№ В-Дк-84 от 19.03.2021 г. е предложено на основание чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗРВКУ и чл. 8, ал. 3 от НРЦВКУ Комисията да вземе решение за прилагане на метод за ценово регулиране „горна граница на цени“ за ВиК сектора за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.

Указанията, издадени от Комисията в изпълнение на ЗРВКУ и наредбите по приложението му, по своята правна същност представляват общ административен акт. В този смисъл е съдебната практика по отношение на действащите Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторния период 2017-2021 г. и Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2017-2021 г., а именно Решение № 1086 от 22.02.2017 г. по адм. дело № 5137 от 2016 г. на Административен съд София - град (АССГ), 46 състав и Решение № 1297 от 01.03.2017 г. по адм. дело № 5138 от 2016 г. на АССГ, 46 състав, както и практиката на Върховния административен съд.

Във връзка с гореизложеното, прилагаме към настоящия доклад проект на Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторния период 2022-2026 г.

Проектът на указания е разработен на база действащите Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторния период 2017-2021 г., приети с решение на КЕВР по Протокол № 76 от 19.04.2016 г., т. 3, поправени с решение по Протокол № 118 от 07.06.2016 г., т. 8 с оглед осигуряване на приемственост и последователност на подхода. В проекта са определени:

- начинът на образуване и изменение на цените при ценово регулиране чрез метода „горна граница на цени“, съгласно чл. 6, т. 2 от НРЦВКУ;
- изискванията към формата, съдържанието и верификацията на информацията, която ВиК операторите подават до Комисията за целите на ценообразуването;
- редът, по който Комисията и ВиК операторите обсъждат бизнесплана и заявлението за утвърждаване и одобряване на цени, на основание чл. 25 от НРЦВКУ.

В проекта на Указания са предложени следните промени спрямо Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторния период 2017-2021 г.:

- В електронния модел на бизнес плана са включени необходимите раздели и за услугите доставяне на вода с непитейни качества и доставяне на вода на друг ВиК оператор;
- Прецизирани са текстовете, регламентиращи начина на образуване на цените и изискванията към формата, съдържанието и верификацията на информацията, която ВиК операторите представят във връзка с утвърждаване на цени за доставяне на вода на друг ВиК оператор;
- Определена е базова година – 2020 г., доколкото това е последната година за която ще има изготвен годишен финансов отчет.
- Прецизирани са текстовете, регламентиращи определянето на коефициенти Е, Qi и У, участващи в изчисленията на годишните изменения на одобрените цени на ВиК услуги;
- Прецизирани са текстовете, регламентиращи отчитането на преките и непреки разходи (респективно дълготрайни активи), както и начина на разпределяне на непреките разходи (включително за административна дейност, общи за регулирана и нерегулирана

действие, общи за регулирани услуги, като са дадени примери за всяка категория разход) - пропорционално на дела на преките разходи за съответната относима услуга за годината на отчитане и прогнозиране.

- Предлага се в услугите доставяне на вода на друг ВиК оператор и доставяне на вода с непитейни качества да не се разпределят непреки разходи за административна дейност, а от отделените непреки разходи които са общи само за регулирани услуги да се разпределят в услугите доставяне на вода на друг ВиК оператор и доставяне на вода с непитейни качества само разходи, които са относими за тези услуги - с оглед разнопосочните практики на дружествата по отношение на отчитането и разпределянето на тези разходи до момента, липсата на яснота за ползването на водни количества от тези системи, което създава рискове при ценообразуването, както за доставчиците, така и за техните потребители.
- Въведени са изисквания за включване в цените на ВиК услугите на разходи за електроенергия, произведена от собствени източници на дружествата, използвана за регулирана дейност.
- Запазва се подходът фактурираните количества за първата година от регулаторния период (2022 г.) да се формират въз основа на средногодишните отчетени количества за по-дълъг период от базовата година: 2018-2020 г., като по този начин се елиминират сезонни колебания в потреблението и се включва ефектът от новоприсъединените потребители.
- Въведен е регламент за извършването на анализ на социалната поносимост при годишните изменения на одобрените цени на ВиК услуги и действията, които Комисията ще предприеме в случай, че изменената комплексна цена за битови и приравнени към тях потребители надхвърля нивото на социална поносимост на цените на ВиК услугите съгласно §1, ал. 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на ЗРВКУ. Предложението отразява досегашната практика на КЕВР при годишните изменения на одобрените цени на ВиК услуги.
- В проекта на указания **не се предлагат** промени по отношение на основните ценообразуващи елементи и принципи на ценообразуване, включително обхвата и начина на планиране на непризнати годишни разходи, амортизационни норми на дълготрайни активи и амортизационни планове, регулаторна база на активите, оборотен капитал, инвестиции, норма на възвръщаемост на капитала, образуване на цени и годишни изменения на одобрените цени на ВиК услуги, с което се осигурява приемственост на прилагания подход и се гарантира предвидимост за доставчиците и потребителите на ВиК услуги.

Изказвания по т.9.:

Докладва И. Касчиев. КЕВР трябва да даде указания относно прилагането на Наредбата за регулиране на цените на ВиК услугите през регулаторния период, по аналог на Указанията за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на ВиК услугите. Вече е предложено и прието Комисията да определи като метод на ценово регулиране „горна граница на цени“ за ВиК сектора за следващия регулаторен период. В тази връзка към доклада е приложен проект на указания по прилагане на Наредба за регулиране на цените на ВиК услуги за регулаторен период 2022 – 2026 г. чрез метода „горна граница на цени“. По своята правна същност тези указания представляват общ административен акт. С проекта на Указания се определя:

- начинът на образуване и изменение на цените при ценово регулиране чрез метода „горна граница на цени“;
- изискванията към формата, съдържанието и верификацията на информацията, която ВиК операторите подават до Комисията за целите на ценообразуването;
- редът, по който Комисията и ВиК операторите обсъждат бизнесплана и заявлението за утвърждаване и одобряване на цени на ВиК услуги.

В проекта на Указания са предложени следните промени спрямо Указанията за

действащия регулаторен период 2017-2021 г.:

- В електронния модел на бизнес плана са включени разделите за услугите доставяне на вода с непитейни качества и доставяне на вода на друг ВиК оператор;

- Прецизирани са текстовете, регламентиращи начина на образуване на цените и изискванията към формата, съдържанието и верификацията на информацията;

- Прецизирани са текстовете, регламентиращи определянето на коефициенти Е, Qi и У, участващи в изчисленията на годишните изменения на одобрените цени през регулаторния период;

- Прецизирани са текстовете, регламентиращи отчитането на преките и непреки разходи, както и на дълготрайните активи и начина на разпределение на преките разходи, включително за административна дейност, общи разходи за регулирана и нерегулирана дейност и разходи, които са общи за регулирани услуги. Работната група се е постарала да даде примери за всяка от тези категории разходи. Те следва да се разпределят пропорционално на дела на преките разходи за съответната относима услуга за годината на отчитане и прогнозиране.

- Предлага се в услугите доставяне на вода на друг ВиК оператор и доставяне на вода с непитейни качества да не се разпределят непреки разходи за административна дейност, а от отделените непреки разходи които са общи само за регулирани услуги да се разпределят само разходи, които са относими към тези услуги. Това е така, защото през този период са констатирани много разнопосочни практики от страна на дружествата.

- Въведени са изисквания и регламент как да се включат в цените на ВиК услугите на разходи за електроенергия, произведена от собствени източници на дружествата, използвана за регулирана дейност.

- Запазва се подходът фактурираните количества за първата година от регулаторния период да се формират въз основа на средногодишните отчетени количества за по-дълъг период от базовата година, като за новия регулаторен период работната група предлага да се стъпва на тригодишен период (2018-2020 г.). По този начин се елиминират сезонни колебания в потреблението и се включва ефектът от новоприсъединените потребители.

- Въведен е регламент за извършването на анализ на социалната поносимост при годишните изменения на одобрените цени на ВиК услуги и действията, които Комисията ще предприеме в случай, че изменената комплексна цена за битови и приравнени към тях потребители надхвърля нивото на социална поносимост на цените на ВиК услугите. Това е нещо, което с е случило два пъти през този регулаторен период.

- В проекта на указания не се предлагат промени по отношение на основните ценообразуващи елементи и принципи на ценообразуване, включително обхвата и начина на планиране на непризнати годишни разходи, амортизационни норми на дълготрайни активи и амортизационни планове, регулаторна база на активите, оборотен капитал, инвестиции, норма на възвръщаемост на капитала, образуване на цени и годишни изменения на одобрените цени, с което се осигурява приемственост на прилагания подход и се гарантира предвидимост за доставчиците и потребителите на ВиК услуги.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 43, ал. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, във връзка с чл. 6, ал. 1, т. 4 и чл. 16 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и чл. 1, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги, работната група предлага на Комисията да приеме следните решения:

1. Да разгледа и приеме настоящия доклад;

2. Да насрочи обществено обсъждане, по реда на чл. 14, ал. 1 от Закона за енергетиката, на проекта на Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторен период 2022-2026 г.;

3. Да определи дата, час и място на провеждане на обществено обсъждане на проекта на Указания, които да бъдат публикувани на интернет страницата на

Комисията; Общественото обсъждане да бъде проведено по реда на Решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8 на Комисията за енергийно и водно регулиране;

4. Да покани чрез съобщение на интернет страницата на Комисията за участие в общественото обсъждане на проекта на Указания за заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от Закона за енергетиката - ВиК оператори, държавни органи, браншови организации, Асоциации по ВиК, общини, клиенти и организации на потребители;

5. Да определи 14-дневен срок за представяне на становища по проекта на Указания.

И. Касчиев допълни, че работната група предлага да бъде публикуван и доклада. В проекта на Указания за открити граматически грешки, които са отстранени преди публикуването.

От страна на членовете на Комисията нямаше въпроси и коментари по доклада.

В. Владимиров каза, че насрочва общественото обсъждане на 06.04.2021 г. от 10:30 часа.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 43, ал. 6 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, във връзка с чл. 6, ал. 1, т. 4 и чл. 16 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги и чл. 1, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

1. Приема Доклад вх. № В-Дк-85 от 19.03.2021 г. относно указания по прилагане на Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.;

2. Приема проект на Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторен период 2022-2026 г.;

3. Насрочва обществено обсъждане на проект на Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторен период 2022-2026 г. по т. 2 на 29.03.2021 г. от 13:30 ч., което да се проведе по реда на решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8 на Комисията за енергийно и водно регулиране;

4. За участие в общественото обсъждане на проект на Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторен период 2022-2026 г. по т. 2 да бъдат поканени чрез съобщение на интернет страницата на Комисията заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от Закона за енергетиката - ВиК оператори, държавни органи, браншови организации, Асоциации по ВиК, общини, клиенти и организации на потребители;

5. Докладът и проектът на Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторен период 2022-2026 г., датата и часът на провеждане на обществено обсъждане да бъдат публикувани на интернет страницата на Комисията за енергийно и водно регулиране;

6. Определя 14-дневен срок за предложения и становища във връзка с публикувания проект по т. 2.

В заседанието по **точка девета** участват Владко Владимиров - изпълняващ функциите на председател и членовете на Комисията Георги Добрев, Александър Йорданов, Георги Златев, Евгения Харитонова, Димитър Кочков, Пенка Трендафилова.

Решението е взето със **седем гласа „за“** (Георги Добрев - за, Александър Йорданов - за, Владко Владимиров - за, Георги Златев – за, Евгения Харитоновна – за, Димитър Кочков - за и Пенка Трендафилова – за), от които **два гласа** (Димитър Кочков и Пенка Трендафилова) на членовете на Комисията със стаж във ВиК сектора.

РЕШЕНИЯ ОТ ЗАСЕДАНИЕТО:

По т.1. както следва:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 188 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на ДКЕВР, в частта по т. 13, е определена преференциална цена в размер на 576,50 лв./MWh за електрически централи с фотоволтаични модули до 30 kWp.

По т.2. както следва:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 188 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-18 от 28.06.2012 г. на ДКЕВР, в частта по т. I.11, е определена преференциална цена в размер на 369,08 лв./MWh за фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии.

По т.3. както следва:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 330 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, в частта по т. I.14, е определена преференциална цена в размер на 284,18 лв./MWh за фотоволтаични електрически централи с инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.

По т.4. както следва:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 6 510 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на ДКЕВР, в частта по т. I.35, е определена преференциална цена в размер на 447,43 лв./MWh за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.

По т.5. както следва:

Установява, считано от 31.07.2015 г., нетно специфично производство на електрическа енергия в размер на 1 302 kWh, въз основа на което в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на ДКЕВР, в частта по т. 11, е определена преференциална цена в размер на 760,48 лв./MWh за електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp.

По т.6. както следва:

Отказва достъп до информацията, предмет на подаденото от Димитър Руменов Янков, заявление с вх. № ДООИ-14 от 09.03.2021 г. за достъп до обществена информация.

По т.7. както следва:

1. Приема доклад вх. № В-Дк-83 от 19.03.2021 г. относно указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.;

2. Приема проект на Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2022-2026 г., на електронния модел на бизнес плана и на структурата на текстовата част на бизнес плана;

3. Насрочва обществено обсъждане на проект на проект на Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2022-2026 г., на електронния модел на бизнес плана и на структурата на текстовата част на бизнес плана по т. 2 на 06.04.2021 г. от 10:00 ч., което да се проведе по реда на решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8 на Комисията за енергийно и водно регулиране;

4. За участие в общественото обсъждане на проект на Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2022-2026 г., на електронния модел на бизнес плана и на структурата на текстовата част на бизнес плана по т. 2 да бъдат поканени чрез съобщение на интернет страницата на Комисията заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от Закона за енергетиката - ВиК оператори, държавни органи, браншови организации, Асоциации по ВиК, общини, клиенти и организации на потребители;

5. Докладът и проектът на Указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за регулаторния период 2022-2026 г., на електронния модел на бизнес плана и на структурата на текстовата част на бизнес плана, датата и часът на провеждане на обществено обсъждане да бъдат публикувани на интернет страницата на Комисията за енергийно и водно регулиране;

6. Определя 14-дневен срок за предложения и становища във връзка с публикувания проект по т. 2.

По т.8. както следва:

1. Приема доклад с вх. № В-Дк-84 от 19.03.2021 г. относно избор на метод за ценово регулиране за сектор ВиК през следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.

2. Приема прилагане на метод за ценово регулиране „горна граница на цени“ за ВиК сектора за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.

По т.9. както следва:

1. Приема Доклад вх. № В-Дк-85 от 19.03.2021 г. относно указания по прилагане на Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.;

2. Приема проект на Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторен период 2022-2026 г.;

3. Насрочва обществено обсъждане на проект на проект на Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторен период 2022-2026 г. по т. 2 на 06.04.2021 г. от 10:30 ч., което да се проведе по реда на решение по Протокол № 175 от 05.08.2020 г., т. 8 на Комисията за енергийно и водно регулиране;

4. За участие в общественото обсъждане на проект на Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторен период 2022-2026 г. по т. 2 да бъдат поканени чрез съобщение на интернет страницата на Комисията заинтересовани лица по смисъла на чл. 14, ал. 2 от Закона за енергетиката - ВиК оператори, държавни органи, браншови организации, Асоциации по ВиК, общини, клиенти и организации на потребители;

5. Докладът и проектът на Указания за образуване на цените на водоснабдителните и канализационните услуги чрез метода „горна граница на цени“ за регулаторен период 2022-2026 г., датата и часът на провеждане на обществено обсъждане да бъдат публикувани на интернет страницата на Комисията за енергийно и водно регулиране;

6. Определя 14-дневен срок за предложения и становища във връзка с публикувания проект по т. 2.

Приложения:

1. Доклад с вх. № Е-Дк-318 от 18.03.2021 г. и Решение на КЕВР № СП-1 от 24.03.2021 г. относно установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение № Ц-18 от 20.06.2011 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 13- на електрически централи с фотоволтаични модули до 30 kWp.– 576,50 лв./MWh.

2. Доклад с вх. № Е-Дк-319 от 18.03.2021 г. и Решение на КЕВР № СП-2 от 24.03.2021 г. относно установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа

на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-018 от 28.06.2012 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т.І.11 - за фотоволтаични електрически централи, с обща инсталирана мощност над 30 kWp до 200 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на сгради за производствени и складови дейности присъединени към електропреносната или електроразпределителната мрежа в урбанизирани територии.– 369,08 лв./MWh.

3. Доклад с вх. № Е-Дк-320 от 18.03.2021 г. и Решение на КЕВР № СП-3 от 24.03.2021 г.относно установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. І.14 - за фотоволтаични електрически централи, с обща инсталирана мощност до 30 kWp включително, изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.– 284,18 лв./MWh.

4. Доклад с вх. № Е-Дк-321 от 18.03.2021 г. и Решение на КЕВР № СП-4 от 24.03.2021 г. относно установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-19 от 28.06.2013 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. І.35 – за електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.– 447,43 лв./MWh.

5. Доклад с вх. № Е-Дк-322 от 18.03.2021 г. и Решение на КЕВР № СП-5 от 24.03.2021 г. относно установяване на нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена в Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. 11 – за електрически централи с фотоволтаични модули до 5 kWp.– 760,48 лв./MWh.

6. Доклад с вх. № Е-Дк-323 от 18.03.2021 г. и Решение № Р-ДОИ-10 от 24.03.2021 г. относно заявление с вх. № ДОИ-14 от 09.03.2021 г. за достъп до обществена информация

7. Доклад с вх. № В-Дк-83 от 19.03.2021 г. относно указания за прилагане на Наредбата за регулиране на качеството на водоснабдителните и канализационните услуги за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г. и проект на акт

8. Доклад с вх. № В-Дк-84 от 19.03.2021 г. относно избор на метод за ценово регулиране за сектор ВиК през следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г.

9. Доклад с вх. № В-Дк-85 от 19.03.2021 г. относно указания по прилагане на Наредбата за регулиране на цените на водоснабдителните и канализационните услуги за следващия регулаторен период, започващ от 01.01.2022 г. и проект на акт.

ЧЛЕНОВЕ НА КЕВР:

ЗА ПРЕДСЕДАТЕЛ:

.....
(Г. Добрев)

ВЛАДКО ВЛАДИМИРОВ

(Съгласно Заповед № 3-ОХ-14/23.03.2021 г.)

.....
(А. Йорданов)

.....
(Г. Златев)

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

.....
(Е. Хаританова)

Р. ТОТКОВА

.....
(Д. Кочков)

.....

(П. Трендафилова)

Протоколирал:

(Н. Косев - главен експерт)